

DANA MÎNDRU

S C A R A

- comedie în patru acte -

NOMINALIZĂRI ÎN FINALĂ:

1996 - Concursul de dramaturgie "Camil Petrescu" - Ministerul Culturii – București

1997 - Concursul "Cea mai bună piesă românească a anului" – UNITER – București

1997 - Concursul "Avangarda XXI" - Bacău

1998 - Concursul "Dramafest" - Târgu Mureș

MONTĂRI:

30 august 1998 - Teatrul Național Radiofonic (Radio România Cultural). Regia: Dan Puican.
Distribuția: Horațiu Mălăele, Dana Dogaru, Ileana Stana Ionescu, Dumitru Chesa

<i>Personajele:</i>

EL - soțul

EA - soția

UN BĂRBAT

O FEMEIE

Decorul:

Pe toată scena este întinsă o scară care urcă ușor dinspre partea dreaptă de jos către partea stângă de sus a scenei. Undeva pe la mijlocul scării există o buclă, un fel de sens giratoriu, pe care personajele o vor urca și coborî în continuu, rotindu-se în cerc.

ACTUL ÎNTÂI

EL: Tot nu ești gata, dragă?! Hai, ce mai ai de făcut?

EA: Bagajul, iubitele! Gustările, apa... Și să nu-mi uit trusa de machiaj!

EL: *(Strâmbându-se.)* Se putea?! Fardurile! Ce-ți trebuie ție farduri? Tot urâtă rămâi.

EA: *(Ofensată.)* Mersi. Drăgălaș ca-ntotdeauna. *(Apare din culise încărcată de bagaje.)*

EL: *(Uimit.)* Ce-i asta?! Dragă, dar e doar o călătorie de câteva zile. Nu trebuia să iei toată casa.

EA: E strictul necesar. Nimic în plus, nimic în minus. Sunt gata. *(Mai aruncă o privire în oglindă.)* Ei, cum arăt?

EL: *(Nici nu se uită la ea.)* Deh, cum arăți... Tot tu cea de altădată. Hai, ieși odată! *(Pornesc amândoi.)*

EA: *(Înflăcărată de bucurie.)* Sunt atât de curioasă unde mă duci! De multă vreme nu mi-ai mai făcut surprize, dragule. Când îmi dezvălui misterul?

EL: Stai să ajungem.

EA: *(Visătoare.)* O vacanță la Paris?! O croazieră pe Mediterana?! O aventură la Polul Nord?! Hai, te rog, spune-mi, nu mă ține pe ghimpi.

EL: Am ajuns.

EA: *(Privind în jur nedumirită și dezamăgită.)* Am și ajuns?! Unde?

EL: *(În fața lor se înalță scara care nu se știe unde duce. El stă țațoș cu mâinile înfipite în curea.)* Aici!

EA: Dar nu-i nimic aici, dragă. E pustiu, nu vezi?

EL: Gâscă ce ești! Cum nimic?! Niciodată n-ai observat esențialul. Uită-te în fața ta. Asta e surpriza!

EA: *(Complet dezgustată.)* Ce să văd? Nu văd nimic.

EL: Scara, femeie! Scara! Tu n-o vezi?

EA: *(Remarcă pentru prima oară scara.)* Scara? Ce-i cu ea?

- EL:** *(Bate satisfăcut și mândru cu palma pe o treaptă.)* E drumul nostru spre fericire!
- EA:** *(Scârbită.)* Glumești.
- EL:** Drumul nostru direct spre paradis! Eu am descoperit-o!
- EA:** Încotro?
- EL:** Drumul nostru spre fericire! Drumul nostru spre paradis!
- EA:** Asta ai mai spus-o. Eu vreau să știu unde anume mergem. De ce m-ai mințit? Mi-ai promis cea mai frumoasă călătorie din viața mea. *(Se smiorcăie.)* Le-am spus tuturor că plec într-o vacanță de vis. Cum să le povestesc eu că mi-am petrecut vacanța pe... o scară?
- EL:** Hai, lasă smiorcăiala! Știu eu unde te duc. Las' pe mine!
- EA:** *(Tot smiorcăindu-se.)* Dar rochia mea nouă de seară? *(Arată spre unul din bagaje.)* Pantofii cei scumpi! Parfumul cel nou! De ce nu mi-ai spus că nu voi avea nevoie de ele?
- EL:** Ți-am spus, dar tu ai pus și aia, și-aialaltă! Femeie dichisită! Umbli cu farafastâcuri de cucoană! Mie-mi placi și-n capot. Hai, lasă bagajele aici. Trebuie să pornim.
- EA:** *(Ezită să renunțe la bagaje. Alege doar unul dintre ele pe care îl pune pe umăr, dar fără să o vadă el.)* Dar ești sigur că ajungem undeva?
- EL:** Ssst, nu vorbi așa tare. Vrei să ne audă și alții? E șansa vieții noastre, femeie! Nimeni nu mai știe de scara asta. Eu am descoperit-o. Uită-te în sus! Tu-i vezi capătul?
- EA:** *(Privește credulă.)* Parcă nu. Tii, ce mare e! Și vrei să spui că noi doi mergem acolo sus? *(Pare totuși încântată de ceea ce vede.)*
- EL:** Lasă trăncăneala și ia-o tu înainte, că ești femeie.
- EA:** *(Bate în retragere.)* Ne - ne - ne! Tu mai întâi, că tu ai descoperit-o! E dreptul tău s-o inaugurezi.
- EL:** *(Privește puțin ezitant prima treaptă. Îi încearcă soliditatea.)* Mda, merge. Să ai grijă că e puțin șubredă. Se vede că n-a mai trecut nimeni pe aici. *(Mai urcă o treaptă.)* Totul e-n regulă, dragă. Poți să mă urmezi. Eu am să-ți deschid drumul.

(*Pornește pe scară fără să privească înapoi către ea.*) Ia privește și tu, dragă, să vezi ce minunăție!

EA: (*Face primul pas. E excesiv de prudentă.*) Dar nu puteai și tu să găsești o scară cu balustradă? Dacă amețesc?

EL: (*Disprețuitor.*) Mai bine iei liftul! Păi de ce crezi că am ales scara asta? Tocmai pentru că e atât de spectaculoasă. Toată viața m-ai bătut la cap că avem o existență searbădă, fără evenimente neobișnuite, fără senzații tari. Poftim senzații tari!

EA: (*Fricoasă să continue.*) Nu mai bine rămânem noi acasă? Deseară e serialul acela care-mi place mie iar mâine e meciul pe care îl așteptai atâta. Hai să rămânem! Îți fac o fripturică bună și ne uităm și noi ca oamenii la televizor. Mai stăm și noi de vorbă... O să ne simțim ca în concediu. Zău, dragule!

EL: (*Hotărât.*) Să nu aud de serialele și meciuri! Suntem în vacanță, în aventura vieții noastre. Aer curat, liniște, priveliști minunate! Ce-ți poți dori mai frumos de atât?

EA: (*Mai urcă o treaptă, se clatină nesigură.*) Ești sigur că drumul ăsta ajunge undeva? După cum arată, n-aș zice...

EL: (*Ofensat.*) Femeie neîncrezătoare! Niciodată n-ai avut încredere în mine.

EA: (*Împăciuitoare.*) Cum n-am încredere, iubitule?! Dacă nu aveam încredere în tine, te urmam eu așa. orbește, în concediul ăsta?! Fără ca măcar să știu unde mă duci?!

EL: Ei, hai, lasă asta. Ține-te după mine și fii atentă pe unde calci! Să nu te aud că te mai smiorcăi degeaba că te las aici și te iau la întoarcere!

EA: (*Temătoare.*) Ai fi în stare să mă lași aici? (*Smiorcăită.*) Nu credeam că ai un suflet atât de amar...

EL: (*Plictisit.*) Ți-am zis să taci! Măcar în vacanță respectă-mi liniștea, că în rest... Hai, ce stai? Înaintează!

EA: (*Ținându-și echilibrul să nu cadă.*) Nu alerga așa, că nu pot să te ajung. (*Se împiedică.*) Ah, ciorapul! Mi s-a rupt ciorapul! (*Se oprește.*)

EL: (*Nervos. Se oprește și el.*) Asta-i culmea! Ne oprim în loc pentru o amărâtă pereche de ciorapi.

EA: (*Grijulie, căutând firul dus la ciorapi.*) E cea mai bună pereche iar pe celelalte m-ai obligat să le abandonez jos, cu bagajele. Ce știi tu? Tu nu-ți schimbi șosetele cu lunile. Ce, crezi c-am uitat ce ciorapi aveai când ne-am căsătorit? Rupti în vârf și în călcâi! De-aia nu te descălțai niciodată. Dormeai încălțat! Spuneai că dacă-ți scoți pantofii, nu-i mai poți pune la loc de strâmți ce erau. Aceeși pereche de când ai terminat armata. (*Râde.*)

EL: (*Jignit.*) Da' ce? Ca tine căreia nu-i mai ajung boarfele? Ce-ți trebuie atâtea, tot nu înțeleg.

EA: (*Sfătoasă.*) O femeie trebuie să arate bine în orice împrejurare.

EL: Pentru cine trebuie să arăți tu bine?

EA: Pentru lumea din jur!

EL: Prostii! Te-ai măritat! Ce-ți mai trebuie lumea din jur? Pe mine nu mă deranjează dacă te îmbraci în fiecare zi la fel.

EA: Frumos mi-ar șade! Trăiesc între oameni, dragule, iar oamenii văd și analizează fiecare amănunt. Nu vreau să le dau motiv de bârfă, destul că mă acuză toată lumea de halul în care arăți. Dar nimeni nu știe ce catâr încăpățânat ești la capitolul haine. Dacă nu ți-aș schimba eu cămașa în fiecare dimineață, dacă nu ți-aș lustrui eu pantofii, dacă nu ți-aș pune până și pasta pe periuța de dinți, vai de capul tău cum ai arăta! Destul că uneori te trezești atât de târziu că nu mai apuci nici să te bărbierești.

EL: Ieri m-am bărbierit!

EA: (*Ridică privirea acuzatoare spre el.*) Alaltăieri!

EL: (*Încurcat.*) Lasă naibii ciorapii ăia și hai! (*Pornește iar.*)

EA: (*Își întinde grijulie ciorapul pe picior, apoi își aranjează fusta. Privește în jos.*)

Oh, ce mici au rămas copacii în urma noastră!!!

EL: Nu te mai uita în jos că ametești!

EA: (*Bucuroasă.*) Uite, se vede și casa noastră! Ah, am uitat geamul de la baie deschis! Vai de mine! Eu mă întorc să-l închid!

EL: Nu fi proastă! Pentru câteva zile?

EA: Nu înțeleg cum am putut să-l uit deschis. Doar am controlat de câteva ori toată casa înainte de a pleca. Vai, vai, cum am putut să uit?

EL: (*Răutăcios.*) Ai îmbătrânit, asta e.

EA: Ia te uită cine vorbește! Care din noi s-a născut primul? Cine se plângea mai ieri că a făcut burtă și a început să chelească?

EL: Soțul celei care mai ieri își netezea ridurile cu creme hidratante și care își vopsea părul cărunt fir cu fir. Hai, nu vorbi de bătrânețe că oricum mă țin mai bine ca tine! Uite cum găfâi când urci! Se vede că nu mai ai putere.

EA: (*Plină de energie.*) Nu mai am putere, ai? Dar oare cine face zece drumuri în piață și cară sacoșele pline în fiecare zi?

EL: (*Țanțoș.*) Eu, desigur!

EA: Nu am zis duminica, zic în fiecare zi. Las' că știu eu de ce îți place să mergi la piață duminica. Mergi să-i vezi pe amicii tăi jucând table în parc. Vrei să râzi de ei a doua zi, la serviciu. Nu te da mare acum că faci și tu din când în când piața, că tot eu îți scriu pe listă ce trebuie să cumperi. Ai uitat când m-ai pus să-ți desenez pe hârtie principalele deosebiri între hrean și pătrunjel? Dacă ar fi după tine ai lua numai cartofi.

EL: Vrei să spui că nu-s buni? Mamă, ce cartofi făceam când eram holtei! De ce m-am însurat? Ca să evoluez de la cartofi fierți la... (*Cu dispreț.*) borș de zarzavat.

EA: (*Ofuscată.*) Te pomenești că nu ți-o fi plăcând...

EL: Deh, ce pot să mai spun acum? De-aia mi-am luat nevastă! Ca să-mi facă de mâncare.

EA: (*Bosumflată, prinde putere și îl depășește.*) Aha, numai pentru asta! Las' că-ți arăt eu mâncare!

EL: Hopa, ai prins viață! Nu mai găfâi? Stai, unde-o iei așa ca din pușcă? Mai potolește-te și tu, nu te obosi chiar de la-nceput! Avem mult de mers. (*Ea nu se oprește. El o prinde de braț cu brutalitate.*) Tu n-auzi? Ia-o mai ușurel.

EA: N-am îmbătrânit, vezi? Încă mai pot să mă țin pe picioare!

EL: (*Ținându-i calea.*) Stai cuminte la locul tău! Nu trebuie să dovedești nimic. Oricum nu te vede nimeni aici.

EA: (*Supărată.*) Ție vroiam să-ți dovedesc, prostule!

EL: Nu-i nevoie. Eu te cunosc... (*El o ia înainte.*)

EA: (*Obosește.*) Mă dor picioarele.

EL: (*Enervat.*) Ei, asta-i!

EA: Vreau o pauză!

EL: Deja?!

EA: Tu n-ai tocuri așa ca mine.

EL: (*Explodează.*) Tocuri?! Ți-am zis că avem drum lung de făcut și să te încalți ușor.

EA: Nu te-am crezut. Credeam că glumești. Sunt pantofii mei cei mai frumoși. În vacanță iei cu tine ce ai mai bun, nu?

EL: Dacă-s buni și frumoși, nu înseamnă că sunt și comozi. Tocuri! Pe scară cu tocuri!

EA: De unde să știu că am de urcat o scară?

EL: Puteai să te gândești la orice situație.

EA: Eu m-am gândit la ceva elegant, comod, scump. Speram și eu o călătorie cu vaporul, romantică, doar noi doi pe punte, sub un clar de lună. Sau să ne oprim într-o pădure pustie la o cabană părăsită, să faci focul în cămin și să bem șampanie în timp ce tu îmi șoptești cuvinte dulci...

EL: Ei aș!

EA: Speram o vacanță luxoasă în care să uit și eu pentru două săptămâni de bucătărie. Să dorm în așternuturi de mătase și să fac baie în piscină. Să beau cocteiluri alese și să ne plimbăm pe faleză...

EL: Vezi că te contrazici? Faleză într-o pădure pustie?

EA: (*Bosumflată.*) E un fel de-a vorbi!

EL: Visuri de femeie! Ți-am spus să nu-ți faci iluzii.

EA: Nimeni nu mă poate opri să visez ceea ce nu voi avea niciodată.

EL: (*Mândru.*) Recunoaște că n-ai visat niciodată o scară atât de interesantă!

EA: Nici prin gând nu mi-a trecut!

EL: A fost o idee de-a dreptul originală, nu-i așa?

EA: Da, cred că te-ai gândit mult până ai găsit-o!

EL: (*Foarte sobru.*) Mereu am căutat să-ți ofer ceva deosebit, ceva năstrușnic, să-ți arăt că mai am încă suflet de copil.

EA: ... și minte de copil.

EL: Ca să nu mă mai acuzi că sunt prea sobru.

EA: Vai, am zis eu asta?

EL: Hai, gata, nu sta. Avem drum lung până la apusul soarelui. Te-ai odihnit?

EA: Dar nici măcar nu ne-am oprit.

EL: Nu-i nimic. Noi ne odihnim în mers. Scoate-ți pantofii dacă altfel nu poți merge.

EA: Ușor de spus! Vrei să-mi rănesc tălpile? Să-mi rup de tot ciorapii?

EL: Treaba ta! Să nu mai aud o dată de ciorapii ăia nenorociți că vin și ți-i scot cu forța!

EA: Ei, hai, vino!

EL: De ce oare nu s-au inventat ciorapi din plastic pentru femei? Să nu vă mai aud toată ziua bocind după încă un fir dus...

EA: (*Iscoditoare.*) Și pe cine, mă rog, auzi tu toată ziua vorbind de ciorapi?

EL: Pe tine, și-mi ajunge! Îți dai seama ce-ar fi să am un harem întreg și să li se rupă la toate odată ciorapii!

EA: Daaa? Ei, hai, dac-ai început să spui adevărul, mărturisește tot! Ca să ajungi să vorbești cu o femeie despre ciorapi, trebuie să ajungi... foarte aproape. Cine e?

EL: Cin' să fie, dragă?

EA: Spune, ai cui sunt ciorapii?

EL: (*Nervos.*) Hai, nu mă enerva! Fii fată cuminte și vezi-ți de drum!

EA: (*Plângăcioasă.*) N-am să te acuz de infidelitate doar pentru că știi cum se rup niște ciorapi de damă, dar mă deranjează că nu-ți pasă de propriii mei ciorapi.

EL: (*Plictisit.*) Las' că-ți cumpăr alții.

EA: (*Își scoate pantofii și îi aruncă în gol.*) Înapoi la primitivism! Apropo, dragă, când crezi că s-a inventat scara?

EL: (*Plin de importanță.*) Cu siguranță înaintea erei noastre!

EA: (*Nedumirită.*) Și la ce le trebuia scară pe vremea aceea? Unde vroiau să se urce?

EL: Ce întrebări stupide pui și tu!

EA: Mă pasionează subiectul, dragă. Cine ar fi crezut vreodată că poți să te dai în vânt după o scară?

EL: Nu-ți risipi energia cu vorbăria! Următorul popas îl facem acolo, vezi punctul acela negru?

EA: (*Se miră.*) Ce-o fi acolo?

EL: Cine știe? Să nu te mai plângi de oboseală, de ciorapi sau de tocuri până acolo, ne-am înțeles?

(Mai urcă tăcuți câteva trepte.)

EL: Acum de ce taci?

EA: Economisesc energie.

EL: Ei, mai spune și tu ceva din când în când ca să știu că mai ești în spatele meu.

EA: Ca să spui despre mine că vorbesc prea mult? Să generalizezi apoi cu "Ah, femeile astea gureșe ca niște vrăbii"?

EL: Zi mersi că nu folosesc alte păsări. Vrăbiile îmi sunt chiar simpatice, să știi. Nu suport însă găștele. (*Se împiedică și se lovește la picior.*) Ah, treaptă nenorocită!

EA: (*Nu se oprește, îl depășește ca și cum n-ar fi observat nimic.*)

EL: Ei, ce faci? Nu vezi ce rău m-am lovit?

EA: Și ce pot eu face?

EL: Nu sta nepăsătoare când eu sufăr.

EA: Las' că-ți trece!

EL: (*Se oprește. se așează și-și freacă piciorul gemând și privind cu subînțeles la ea ca să-l vadă suferind.*) Au au au!

EA: (*Nu se poate abține să nu-l compătimizească.*) Chiar te doare?

EL: (*Răutăcios.*) Nu se vede?

EA: (*Îi analizează rana.*) Deh, așa pățesc băieții răi!

EL: (*Mofturos.*) Fă ceva să nu mă mai doară!

EA: (*Îl sărută pe frunte.*) Gata, a trecut.

EL: (*Alintat.*) Ba n-a trecut!

EA: (*Îl sărută și pe obraz.*) Mama e cu tine și trece.

EL: (*Se lasă alintat ca un copil.*)

EA: (*Dintr-o dată dură.*) Ei, hai, ridică-te că trebuie să ajungem la punctul acela negru! Nu sta că apune soarele!

EL: (*Scâncește.*) Din cauza ta am pățit asta! Acum nu mai pot să înaintez.

EA: (*Îl prinde de braț.*) De ce ți-ai luat nevastă? La bine și la rău, nu-i așa? Hai să te ajut! Hopa sus!

EL: Dar mă doare!

EA: Încetișor, mamă, nu te grăbi! Vrei să ne întoarcem?

EL: Nici vorbă! Trebuie să ajungem undeva să înnoptăm, să poposim până îmi mai trece durerea.

EA: (*Agasată de atâta văicăreală.*) Ei, hai, că nu mori din atâta lucru! Nu te-ai lovit chiar așa de tare.

EL: (*Țâfnos.*) Ce știi tu cum m-am lovit eu? (*Îi respinge brațul.*) N-am nevoie de ajutorul tău dacă nu mi-l dai cu sinceritate! Sunt bărbat în toată firea! Auzi, să mă sprijin eu pe o femeie! Bine că nu m-a văzut nimeni!

EA: Dar sunt soția ta!

EL: Oricine ai fi, tot femeie rămâi! (*O depășește. Merge normal ca și cum nu l-ar mai durea nimic.*)

EA: Cred că ți-a mai trecut durerea. Arăți mai bine.

EL: (*Șchiopătează din nou.*) Nu aprecia tu la prima vedere dacă mi-a trecut sau nu. Mă doare îngrozitor, dar nu mă plâng ca o muiere. (*Înaintează.*)

EA: (*Privește încântată în zare.*) Oh, ce splendoare! Privește! Apune soarele! N-am crezut că se vede atât de frumos! Nu am mai văzut un asfințit atât de spectaculos și de la o astfel de înălțime! Știi că aici suntem mai aproape de soare? (*Începe să recite patetic.*)

“Și soarele pieri în zarea-albastră

Și noi stăteam pe scară rătăciți.

Ah, unde este, vai, iubirea noastră?

Ah, unde-s anii noștri fericiți?”

EL: (*Privind-o scârbit.*) Cine-a scris porcăria asta?

EA: (*Ofensată.*) E o creație la prima vedere. Eu am scris-o. Ce? Nu-ți place? Mă inspiră asfințitul. E atât de poetic!

EL: (*Amenințător.*) Nu cumva scrii poezii?!

EA: Nu te interesează ce fac eu în intimitate.

EL: Să nu cumva să te ocupi cu prostii din astea că mă supăr!

EA: Oricărei femei îi plac poeziile iar mie îmi place... și să le compun. Aveam talent cândva. Așa mi s-a spus.

EL: Cine ți-a spus?

EA: Lumea. Unii, alții.

EL: Cine ți-a citit poeziile? Cine știa cu ce te ocupi?

EA: (*Timidă.*) Păi... mama.

EL: Și te-a lăsat să-ți pierzi vremea cu așa ceva?

EA: Sigur. Ba chiar m-a încurajat. Tot ea a trimis câteva poezii la o revistă.

EL: Nu zău?! Și? Te pomenești că ți le-a publicat.

EA: (*Modestă.*) Ei, nu chiar, dar... mi le-a apreciat.

EL: Ce anume ți s-a spus?

EA: Eram trecută și eu printre o mulțime de alți poeți debutanți ca mine. Răspunsul era unic pentru toată lista aceasta: “Deocamdată nu.”

EL: (*Nelămurit.*) Deocamdată nu ce?

EA: (*Plină de importanță.*) Deocamdată nu voi găsi cititori pregătiți pentru înaltul nivel al poeziei mele.

EL: (*Ca și cum ar înțelege.*) Aha! (*Se îndulcește dintr-o dată.*) Vai, aveam în casă o poetesă și eu nu știam s-o apreciez la justa sa valoare!

EA: Deci îți place strofa mea?

EL: Sigur că-mi place!

EA: Dacă vrei, pot să continuu poezia. Mă simt foarte inspirată azi. “Și soarele pieri în...”

EL: Lasă, o scrii acasă, pe curat, ca să nu-ți uiți ideea. Ar fi păcat să se piardă.

EA: Știu să și cânt, să știi!

EL: (*A lehamite.*) Asta știi! Ai tu o melodie a ta preferată!

EA: Da. Vrei să ți-o cânt? “Hai vino iar în gara noastră mică...”

EL: Iată, am ajuns...

EA: (*Curioasă.*) Unde? Unde?

EL: În punctul negru de popas. Din păcate e de jale.

EA: (*Îngrijorată.*) Cum adică? Ce s-a întâmplat?

EL: Scara! Scara e crăpată. Nu mai putem urca.

EA: Ce vrei să spui?

EL: Ori coborâm, dar se întunecă, ori înnoptăm aici.

EA: Oh, nu! Mi-e frică!

EL: (*Enervat.*) De ce ți-e frică aici, cocoțată?

EA: Adorm și cad de pe scară. Sau poate pe aici zboară liliicii. Mie mi-e scârbă de lilieci! Și de șerpi! Și de râme!

EL: Asta-i culmea! Numai râmele ne mai lipsesc aici! Cum să-ți fie frică, dom'le, doar ești cu mine. Nu sunt eu bărbatul tău? Nu te apăr eu la nevoie?

EA: (*Privindu-l cu adorație.*) Ba da, iubitul. Fără tine mi-ar fi tare greu. Tu ești puternic, curajos! Lângă tine sunt ca o frunză. Tu ești stejarul meu!

EL: (*Umflându-se în pene. Zâmbește satisfăcut de laude.*) Ei, hai, dă-ți și tu cu părerea. Ce facem?

EA: Nu știu. Să cobor, mi-e frică. Să rămân, mi-e frică. Ce-ar fi să reparăm scara? Uite, puțin prinsă aici ar fi ca nouă.

EL: (*Îmbufnat.*) Nu se poate repara!

EA: Ba se poate, dragule! Tu ești bărbatul, tu s-o reperi!

EL: Ți-am zis că nu se poate repara. Îmi trebuie o grămadă de ustensile. Un ciocan, niște cuie... Ai luat? N-ai luat! Păi cum să te gândești tu, femeie, la chestii din astea practice de extremă urgență? Măcar o sfoară de-aș avea!

EA: (*Se gândește puțin.*) Sfoară?! A, știu! (*Își scoate ciorapii.*) Ăștia-s buni?

EL: (*Scârbit.*) Păi dacă tot ți s-au rupt, ar fi ei buni și ca sfoară... Dar acum nu pot lucra. E întuneric. Lăsăm pe mâine dimineață.

EA: Hai că poți, iubitule! Tu poți orice! Hai să mai facem câțiva pași. Câțiva pași în plus pe drumul nostru spre paradis!

EL: (*Se eschivează.*) Nu pot lucra așa, împins de la spate. Trebuie să mă gândesc la un plan înainte de a începe. Ce? Crezi că-i așa de simplu? E treabă grea repararea unei scări. Ce știi tu? Dacă ți s-ar rupe o lingură, tot la mine strigi să ți-o repar.

EA: Dacă ești așa de priceput! La cine vrei să apelez dacă nu la bărbatul meu? La vecinul de deasupra?

EL: (*Tresare și o privește iscoditor.*) Ce-i cu vecinul de deasupra?

EA: Am dat și eu un exemplu. Puteam la fel de bine să zic vecinul de dedesubt.

EL: (*Acuzator.*) Ce treabă ai tu de împărțit cu vecinul de dedesubt? Spune, ce-i între voi?

EA: Un plafon, dragă!

EL: Te-am văzut eu vorbind cu el într-o zi! Ce tot vă sușoteați acolo?

EA: M-a întrebat dacă am plătit lumina.

EL: Lumina, ha? Nu mă prostești tu pe mine! Am văzut eu cum se uită la tine!

EA: Nu exagera. Nici nu se uită la mine.

EL: Nu la tine. Nu la fața ta. Dar se uită la picioarele tale!

EA: (*Își privește uimită picioarele.*) Ce au picioarele mele?

EL: Se mai crede tânăr, moșneagul! Se mai crede în formă să agațe femeii tinere. Și-a găsit și pe cine! Pe nevastă-mea!

EA: Greșești, dragule! În primul rând mai am încă picioare frumoase și-n al doilea rând nu se uita la picioare, ci la ciorapi.

EL: (*Scos din sărite.*) Mă înnebunești cu ciorapii ăștia!

EA: Și tu mă înnebunești cu scara ta!

EL: (*Cu silă.*) Femeia din ziua de azi are trei mari obsesii: să nu-și rupă ciorapii în înghesuială, să nu-și rupă unghiile la bucătărie și să nu se îngrașe.

EA: Ciorapii mi i-am rupt, dar uitate ce unghii frumoase am! Aseară mi-am făcut manichiura, special pentru concediu. Cât despre siluetă... mai bine nu mai vorbim. Hai, încearcă să repara scara!

EL: (*Bosumflat, mârâie ceva în timp ce cercetează lipsit de chef treapta ruptă.*) Nu se poate! E imposibil!

EA: Mi-am sacrificat ciorapii și tot nu poți face nimic? Gândește-te la ceva, de-aia ai capul pe umeri! De-aia ești bărbat!

EL: E întuneric! Am obosit. Trebuie să mă odihnesc mai întâi. Mi-e și foame... Pun pariu că ai lăsat mâncarea jos, la bagaje. Așa ești tu. Gândești ca o femeie.

EA: (*Scoate mâncarea din geantă.*) Da, gândesc ca o femeie: limpede și calculat. Uitate mâncarea! Să nu zici că te țin flămând în concediu! Dacă știam c-o să mă prindă noaptea aici, la cucurigu, plecam la mama.

EL: (*Înfulecă.*) Mai bine așa decât să vină ea la noi!

EA: (*Blândă.*) A vrut să vină, să mă menajeze pe mine, să gătească ea, sărmana, în locul meu, dar i-am zis că plecăm în vacanță. Ce s-a mai bucurat, săraca! I-am zis că mergem la Paris. Mai bine rămâneam cu ea.

EL: Că doar n-ai fi vrut s-o luăm cu noi!

EA: De ce nu? N-a văzut niciodată Parisul. Era atât de fericită când i-am spus unde mă duci, că m-a crezut. "Du-te, fata mea, du-te să vezi paradisul cu ochii tăi, că eu n-am apucat să-l văd decât cu ochii minții." Ce-am să-i spun la întoarcere? Ce

---

suvenir îi duc din vacanță? O ilustrată cu scara?! O aşchie din treapta ruptă?!
Ciorapii mei compromiși?!

EL: Asta ar mai fi lipsit, s-o mai luăm și pe ea! Ha ha ha! Mi-o și închipui pe scară!

EA: Oricum s-ar fi descurcat mai bine decât tine și ar fi reparat scara într-o clipă. Ea a fost și femeie și bărbat în casa ei. Crezi că a așteptat să-i repare alții scara? Halal bărbat!

EL: Jignește-mă! Rănește-mă! Apăr-o pe maică-ta!

EA: Doar nu vrei să-mi jignesc mama! Nu se poate compara mămica mea cu scorpia de maică-ta. Mama vine la noi de două ori pe an. Maică-ta vine de două ori pe zi!

EL: Vine să te ajute!

EA: Să mă ajute, desigur! Trebuie să dreg maioneza tăiată de ea, supa acrită tot de ea, găluștele întărite tot de ea. Ce gospodină o fi fost și ea la casa ei! (*Face un gest batjocoritor.*)

EL: Mie mi-a plăcut mâncarea făcută de ea!

EA: În lipsă de altceva... Și-apoi nu vine la noi ca să mă ajute pe mine în gospodărie, ci ca să fie mereu cu ochii pe noi. Să ne pândească! Să nu ne ardă și nouă într-o zi să stăm cu picioarele pe pereți pentru a nu o scandaliza pe maică-ta! Mai spune-i, frate, să mai stea și pe la ea pe acasă că are și-un bărbat, nu numai pe mititelul de fecioru-su.

EL: Vorbești urât de mama mea și nu îți permit!

EA: Lasă că și tu vorbești urât de ea!

EL: De mama ta?

EA: Nu, tot despre a ta! (*Caută în geantă.*) Vrei un măr?

EL: (*Muşcă din măr cu poftă.*)

EA: (*Zâmbind provocatoare.*) Și uite așa Eva îl păcăli pe Adam să muște din măr...

EL: (*Insensibil. Se uită scârbit la măr ca și cum ar fi găsit un vierme. Nu înțelege aluzia ei.*) Tu ești Eva?!

EA: (*Apropiindu-se tiptil ca o felină.*) Nu. Eu sunt mărul!

ACTUL AL DOILEA

(El și Ea dorm incomod pe trepte. Ea stă cu capul pe umărul lui, dar El mormăie nemulțumit, îi ridică prin somn capul și și-l sprijină pe al lui pe umărul ei. Ea se trezește, privește în jur, dar nu se poate ridica pentru că el încă mai doarme. Stă cuminte privind în jur.)

EA: Dragule, e dimineață!

EL: Mmmm...

EA: Hai, ai dormit destul. Trebuie să pornim la drum. Uite ce ne așteaptă! *(Privește în sus cu uimire.)* Maamăăă! *(Apoi privește în jos.)* Oh, nici nu se mai vede orașul! E amețitor! Hai, dragule, trezește-te! Pierzi cel mai frumos moment al zilei: răsăritul!

EL: *(Mofturos.)* Las' c-am văzut asfințitul... Sunt în concediu! Lasă-mă să dorm cât vreau!

EA: Nu uita că ai de reparat scara!

EL: *(Leneș, se strâmbă.)* Scara! *(Se întinde somnoros.)* Scara!

EA: *(Se spală cu puține picături de apă din bidon. El o vede și sare ca ars, luându-i bidonul din mână.)*

EL: Ce dracu' faci? Spălat îți trebuie ție acum? Cu apa noastră prețioasă? Păstrează-o cu sfințenie, femeie, că nu-ți curge apă din cer la comandă.

EA: *(Inocentă.)* Dar trebuie să mă spăl dimineața!

EL: Las' că nu mori nespălată. Poate dă Dumnezeu și plouă și te speli pe gratis. *(Stă cu bidonul în mână. E somnoros. Bea multă apă, apoi își stropește fața cu apa din bidon.)* Băi, ce dimineață frumoasă!

EA: *(Tace supusă și ia bidonul gol din mâna lui.)*

EL: Dar unde-i treapta aceea ruptă, dragă? Nu aici era?

EA: *(Caută treapta ruptă.)* Ba da, aici era!

EL: Păi vezi c-am reparat scara? Cred că m-am ocupat azi noapte de ea.

EA: Azi noapte ai sforăit ca un urs.

EL: Important e c-am reparat-o.

EA: Grozav ce-ai mai reparat-o! Ai scăpat fără s-o mai reperi! Mai ai și noroc pe deasupra! S-a reparat singură.

EL: Am reparat-o de minune! Uite-o ce trainică e! Ce noroc ai tu cu mine! Eu te fac om, femeie! Fără mine nu ești nimic!

EA: (*Supărată, pornește înainte.*)

EL: (*Strigă după ea îmbufnat.*) Dar micul dejun?

EA: Nu-l meriți!

EL: (*Furios.*) Dar mi-e foame!

EA: Las' c-ai mâncat aseară și supliment!

EL: (*Indignat.*) Ce? Un măr?!

EA: Nu numai mărul. Ce-a urmat... după!

EL: (*Rece.*) Lasă vrăjelile! Aia n-a fost mâncare!

EA: Dar ți-a plăcut!

EL: Pe dracu mi-a plăcut. Stăteam într-o poziție de-a dreptul imposibilă. Îmi intraseră treptele în coaste. Auzi idee la tine! Să facem amor pe scară! Nu te mai puteai abține câteva zile? Acuma hai, dă-mi să mănânc, altfel nu mă mișc de-aici!

EA: (*Supărată.*) Nu mănânci nimic până... până ajungem la punctul acela negru! (*Arată în sus.*)

EL: (*Privește în sus, înghite în gol.*) Ce nevastă sadică mi-am luat! Numai la dragoste ți-e gândul și mă lași să mor de foame. După ce că ți-am reparat scara! Stai, unde fugi așa?

EA: (*Fermă.*) Ține-te după mine dacă poți! (*Ea înaintează în forță. Tună. Se oprește speriată. El o depășește.*)

EL: Fricoaso! Vezi? Până și cerul îți spune că n-ai ce căuta înaintea bărbatului tău. Auzi! Vrea să ajungă ea prima! Ea, o muiere! Eu am descoperit scara, nu ea!

EA: (*Îngrijorată.*) S-a înnourat dintr-o dată! Tună!

EL: Tună de rea ce ești!

EA: Plouă! Și n-avem decât o umbrelă.

EL: Îmi ajunge. Scoate umbrela, nu vezi că a început să picure? Mișcă-te, n-am chef să mă ude!

EA: *(Deschide umbrela. El i-o ia din mână și se ghemuiește sub umbrelă.)*

EL: Suntem obligați să stăm pe loc.

EA: Dar eu?!

EL: Tu ce?

EA: Mă plouă!

EL: Tu vroiai să te speli. Uite! Ai apă din belșug acum! Spală-te!

EA: *(Se face mică într-un colț al scării în bătaia ploii. Îi e frig, dar el nu o vede cum tremură.)*

EL: *(Aspru.)* Ai luat pulovere? Bineînțeles că n-ai luat, dar n-ai uitat trusa de machiaj. Of, femeie proastă!

EA: Puloverele le-am lăsat jos, la bagaje. Nu mi-ai zis tu să le las?

EL: Dar puteai să te gândești la pulovere. Tot eu trebuie să ți le spun pe toate. Unde ți-o fi minte? Oare o ai? Cred că la voi, femeile, creierul e un atavism, un organ atrofiat, rămas de la maimuțe. Altceva nu știți decât să vă maimuțăriți toată ziulica în fața oglinzii.

EA: *(Stă zgribulită sub ploaie.)*

EL: *(Dur.)* Măcar atâta lucru fă și umple bidonul cu apă de ploaie. Ți-a trebuit să te speli cu apă de băut!

EA: Mi-e frig.

EL: Așa-ți trebuie dacă n-ai luat puloverele! Ce-ai mai uitat? Spune, ca să văd ce minuni ne mai așteaptă. *(Ploaia se oprește. El îi întinde umbrela deschisă.)* Poftim, să nu te plouă!

EA: *(Strânge umbrela. Tremură de frig. Scoate un prosop din geantă și se șterge pe față, pe păr, pe brațe.)*

EL: Dă-mi-l și mie, nu vezi că m-am udat? (*Îi smulge prosopul din mână.*) Ei, acum la drum!

EA: (*Rămâne puțin în urmă să se șteargă.*)

EL: Acum ce stai? Hai odată, nu mă pune să te aștept, că plec singur înainte. Mai bine ia-o tu înainte ca să te țin sub observație, să văd ce surprize îmi mai pregătești.

EA: (*Tremurând.*) Ia-o tu înainte. Mie mi-e frică.

EL: Frică? Tot de lilioci ți-e frică?

EA: De fulgere. Dacă-ncepe iarăși ploaia?

EL: Gâscă proastă! Nu vezi că e senin? Gata ploaia, a trecut.

EA: (*Optimistă.*) Când vom ajunge la capăt voi face un duș grozav, am să beau un ceai fierbinte și am să mă simt excelent!

EL: Dar acum ce motiv ai să nu te simți bine?

EA: Mi-e cam frig. M-a udat ploaia.

EL: Las' că te usuci. Uite, a apărut și soarele.

EA: E încă frig. E dimineață.

EL: Și ce-ai vrea să fac acuma? Până la prânz te încălzești. Hai!

EA: (*Pășește tremurând. Suferă în tăcere.*)

EL: Mai compune-mi o poezie!

EA: Nu pot compune așa, la comandă.

EL: Vezi? Nici eu n-am putut repara scara așa, cât ai bate din palme. E același efort. Niciodată nu mă înțelegi și tu pe mine. Le vrei pe toate de-a gata. Dar ce-s eu? Slav?

EA: (*Docilă.*) Dacă vrei tu, neapărat, am să compun o poezie. Despre ploaie.

EL: (*Nemulțumit.*) Nu despre ploaie. Nu mai e de actualitate, a trecut. Uite, compune o poezie despre... despre iubire.

EA: Ce fel de iubire?

EL: Cum ce fel de iubire? Câte iubiri crezi că există?

EA: Iubirea față de natură, iubirea față de țară, față de părinți, față de frați, față de semeni, față de Dumnezeu, față de...

EL: Tu pe cine iubești?

EA: Pe mama, pe soră-mea, pe cățelul de la mama, pe Gogu, băiatul soră-mii...

EL: Dar pe mine?

EA: (*În continuarea înșiruirii.*) ... și pe tine...

EL: Atunci fă o poezie despre mine.

EA: (*Se gândește.*) Nu pot.

EL: (*Mirat.*) De ce nu poți?

EA: E un sentiment greu de exteriorizat prin cuvinte.

EL: Hai, o strofă, acolo, dacă mă iubești...

EA: (*Tremurând și înaintând cu greu.*) “Atunci când eu te-am întâlnit / Numai pe tine te-am iubit...”

EL: Ei, aș, numai pe mine... Știu că fusesei cu altul, dar te-a lăsat baltă. Știu că m-ai acceptat doar ca să-i faci ăluia în ciudă.

EA: (*Revoltată.*) Nu-i adevărat! Eu o rupsesem cu el, nu el cu mine! (*Timidă.*) Avea pe alta.

EL: Hai, compune mai departe, dar fii mai atentă la rime!

EA: (*Înțepată.*) Depinde de inspirație, dragă! Nici un poet nu compune așa, fără toc și hârtie. Și n-am auzit de vreun poet care să fi compus poezii pe scară...

EL: Știu că zici așa ca să scapi de corvoadă. Zi mai bine că nu simți nimic pentru mine.

EA: Ce prostii spui! Știi bine ce simt pentru tine.

EL: Lasă, lasă, știu că m-ai luat din interes, că altul nu se mai uita la tine.

EA: (*Îmbufnată.*) N-ai decât să crezi ce poftesci. Nu pot să-ți schimb ideile fixe tocmai acum.

EL: (*Fornăie pe nas.*) Uite, am răcit din cauza ta! Pentru că n-ai luat puloverele! M-a udat ploaia și - uite - strănut! Am și febră! Mă doare și capul, și gâtul! Aoleu, dar n-ai deloc grijă de mine. Numai la tine te gândești. La tine și la ciorapii tăi!

EA: (*Privindu-și tălpile goale.*) Care ciorapi?! N-am nici pantofi în picioare. (*Tremură vizibil.*)

EL: (*Privind-o acuzator.*) Parcă ești o curcă plouată! Degeaba te fardezi! Uite cum arăți! Hai, mergi mai repede că mi-e foame. Vreau să ajung la locul de popas.

EA: (*Grăbește pasul, dar îi este din ce în ce mai rău.*)

EL: (*Strănută.*) Aoleu, ce mi-ai făcut? Acum dacă mă îmbolnăvesc ce fac? Halal aventură! Aspirine ai luat? Altădată nu te mai iau nicăieri! Plec singur, îmi iau câtă mâncare vreau, câte haine am nevoie... Nu te mai las pe tine să faci bagajele, că tu ieși rochia de seară în loc de umbrelă. Minte de femeie!

EA: (*Protestează, dar fără vlagă.*) Nu mai vorbi așa urât cu mine. Sunt totuși soția ta!

EL: Eh, soție...

EA: Altfel îmi vorbeai înainte de a ne căsători. Atunci știai să-mi faci și puțină curte... Aveai mai multă grijă de mine. Odată m-ai dus chiar și la cofetărie, mai ții minte? Ți-a plăcut așa de mult prăjitura, că mi-ai mâncat-o și pe a mea. Alta nu mi-ai mai oferit niciodată...

EL: Atunci mă băteai la cap cu silueta. Prăjitură îți trebuia ție? Dacă te îngrășai, te făceai urâtă și nu îmi mai plăceai. (*Strănută.*) Vai ce bolnav sunt! Fă ceva, ai grijă de mine, nu sta degeaba!

EA: Ți-e frig?

EL: Sigur că mi-e frig!

EA: (*Scoate din geantă o eșarfă.*) Pune asta în jurul gâtului.

EL: (*O înșfacă din mâinile ei.*) Bineînțeles că pentru tine ai luat tot ce trebuie. Ia dă geanta înapoi să văd ce mai ascunzi. (*Cotrobăie prin geantă.*) Farduri! Farduri! Farduri! (*Aruncă un pumn de cutiuțe peste scară.* Ea privește stupefiată, dar nu are putere să protesteze.) Asta îți lipsește ție aici! (*Mai găsește ceva.*) Mincinoaso! Ce-i cu ăștia?!

EA: (*Calmă.*) O pereche de ciorapi.

EL: M-ai mințit în cel mai ordinar mod. Mi-ai spus că nu mai ai!

EA: Și la ce-ți ajuta dacă-ți spuneam că mai am?

EL: Mi-ai fi spus adevărul și te iertam.

EA: Era o pereche pe care o țineam pentru când vom ajunge la capăt. Nu pot ieși în halul ăsta în lume.

EL: (*Enervat.*) Femeie mincinoasă! (*Îi dă o palmă.*) Să nu mă minți tu pe mine, auzi? Nici măcar pentru o pereche de ciorapi. Pun pariu că ai ascuns pe undeva și un pulover pentru tine. Scorpie! (*O lovește din nou. Aruncă perechea de ciorapi.*) Auzi, să iasă în lume! Cum să ieși în lume? Ai renunțat la pantofi! Ai fi ieșit desculț și cu ciorapi noi? Și unde crezi tu că mergem?

EA: Speram să-mi cumperi o pereche nouă de pantofi acolo, sus!

EL: (*Pufnește nervos pe nas.*) Crezi că mergem la cumpărături? (*Cotrobăie din nou prin geantă.*)

EA: Cum îți permiți să-mi umbli în geantă? Sunt lucrurile mele. N-ai decât să mă lovești cât vrei, dar dă-mi geanta înapoi.

EL: (*Găsește un pachet de mâncare.*) Și mâncarea tot la tine ai ascuns-o! Uite câte pachete ți-ai făcut, hapsâno! Nu-ți mai ajunge! Iar mie nu-mi dai nici măcar un colț de pâine. Sufăr eu de foame ca să mănânci tu! (*Îi azvârle înapoi geanta, dar păstrează pachetul de mâncare.*)

EA: (*Aproape implorând.*) Nu mânca acum că nu mai am ce-ți da la popas!

EL: Trebuia să calculezi mai bine călătoria asta și să pregătești destule pachete. Niciodată nu te gândești la lucrurile esențiale. Tot pe mine mă lași să-mi bat capul cu ele! (*Pornește înainte mestecând.*) Ce fel de brânză ai pus între feliile de pâine?

EA: Caș.

EL: (*Scârbit.*) Caș?! Aoleu, ce mă fac eu cu tine? Nici după atâția ani n-ai băgat la cap că nu-mi place cașul? (*Totuși mănâncă.*)

EA: N-am găsit altceva în piață. Dacă mi-ai fi spus din timp de călătoria asta, aș fi putut pregăti ceva mai bun.

EL: De-aia ești nevasta mea, ca să te gândești la toate variantele, și bune, și rele. Uite, nu te-ai gândit că mă pot îmbolnăvi iar acum sufăr. (*Accentuează răceala.*) Uite ce rău mă simt!

EA: *(Deși se simte din ce în ce mai rău, ea continuă să meargă. Se prăbușește din când în când, dar face eforturi să se ridice. El nu o vede cum se chinuie.)*

EL: Gata, am ajuns la popas. Dă-mi de mâncare.

EA: *(Îl ajunge cu greu din urmă.)* Tocmai ți-ai mâncat porția.

EL: Cum?! Numai atâta?!

EA: Toate pachetele sunt numărate. Dacă mai mănânci unul, s-ar putea să nu ne ajungă.

EL: Ei, lasă, că am să rabd pe urmă de foame. Dă-mi ceva de mâncare, dar numai caș nu.

EA: *(Docilă, caută în geantă și îi dă. Ea se așează zgribulită pe trepte, acoperindu-se cu brațele.)*

EL: *(Mestecând.)* Tu de ce nu mănânci? Îți trebuie energie ca să urci. N-am chef să rămâi în urmă.

EA: *(Retrasă.)* Nu mi-e foame.

EL: Vrei să spui că nu-ți mănânci porția?

EA: Nu.

EL: *(Bucuros.)* Atunci o mănânc eu și pe a ta.

EA: Nu ți-o dau ție. O păstrez pentru mai târziu.

EL: Ia mai scutește-mă! Sunt soțul tău și trebuie să ai grijă de mine.

EA: Nu-ți dau nimic.

EL: *(Îi trage brutal geanta din mână. Caută și pachetul ei.)* Hm, păstrează numai pentru ea în timp ce eu rabd de foame... Numai la tine te gândești! Dacă nu mănânci acum, gata!

EA: Atunci am să mănânc și eu! *(Întinde mâna după pachet.)*

EL: S-o crezi tu! N-ai vrut când ți l-am oferit, gata! *(Mănâncă.)*

EA: *(Supărată, se ridică și pornește înaintea lui. El nu o observă, fiind preocupat de sandwichul pe care îl înfulecă.)*

EL: *(Mângâindu-și burta.)* Acum pot spune că am mâncat ca lumea. La drum! *(Se uită în spate după ea.)* Unde naiba ești? *(O vede înaintea lui. Se încruntă. O ajunge*

din urmă plin de furie și o prinde de păr. Ea amețește.) Să nu mai faci una ca asta niciodată! Treci în urma mea, n-ai ce căuta înainte. Eu am descoperit scara!

EA: *(Răpusă de boală, leșină și se prăbușește pe trepte.)*

EL: Femeie slabă! Numai ce mi-am înfipt degetele în părul ei că a și leșinat. Hai, lasă teatrul că nu te cred. *(Pășește peste trupul ei și pleacă mai departe.)* Uite că s-a mai încălzit. Te-ai uscat?

EA: *(Nemișcată în același loc.)*

EL: Să nu îmi spui că încă ți-e frig pentru că nu te cred. Mie mi-e cald, la fel trebuie să-ți fie și ție. *(Întoarce capul peste umăr. S-a depărtat prea mult de ea și nu o mai vede.)* Unde te-ai ascuns? Te pomenești că te-ai azvârlit în prăpastie! *(Se așează în genunchi și privește cu atenție în jos, peste buza prăpastiei.)* Heei! Ești acolo jos? Unde te-ai dus? Hai, ce naiba, doar nu te-ai supărat pentru atâta lucru. Orice bărbat mai ridică mâna la femeia lui. Hei, unde ești? Hai, nu te mai ascunde! Dacă vrei, te las pe tine înainte. Măcar câteva trepte. *(O zărește într-un sfârșit prăbușită undeva în urmă.)* Ce-ai pățit? Ai adormit? Dar e miezul zilei, dragă, nu dormi când soțul tău e în picioare! *(Ea nu face nici o mișcare. El se întoarce la ea și o cercetează ca pe un animal adormit. O atinge ușor cu vârful pantofului.)* Hei! Trezește-te! *(Se apleacă peste ea. Îi atinge fruntea.)* Mamă, dar ce mai arzi! Trezește-te că ai făcut insolație! Hai, dragă, nu lenevi, că nu e duminică. Om fi noi în concediu, dar călătorului îi stă bine cu drumul. Mai avem mult de mers. Nici nu se vede capătul. Parcă tu mă îmboldeai înainte că avem de mers. *(Devine din ce în ce mai agitat.)* Hai, dragă, nu te simți bine? Oh, de ce arzi în halul ăsta? Soarele nu e chiar atât de puternic. Ți-ar mai trebui un duș sub ploaie să te răcorești.

EA: *(Își revine cu greu în simțiri.)* Ah, unde sunt?

EL: Pe scară, dragă. Hai, sus, plecăm.

EA: *(Încearcă să se miște.)* Nu pot. Mă doare tot corpul.

EL: Ai și obosit? După o zi, dragă? Credeam că ești femeie rezistentă. De-aia te-am luat de nevastă, că erai femeie sănătoasă și voinică. N-aveam eu nevoie de o mătă

mofturoasă ca să am ce trage cu ea, să-mi leșine în brațe la fiecare durere de măsele. Hai, te-ai odihnit? La drum, călătorule! Uite, mai facem un popas acolo, la următorul punct negru. Hai, că-i aproape. Nu te mai alinta atâta că n-ai nimic.

EA: Nu mă simt în stare să mă ridic. Mi-e foarte rău!

EL: Las' că trece. Nu așa mi-ai spus și tu când m-am lovit? Vezi că mi-a trecut? Nu mai am nimic. Urc scara într-un picior dacă vreau. Hai, nu te mai fandosi degeaba că e o simplă fierbințeală. Bea niște apă și te răcorești.

EA: De la ploaie mi se trage. Mi-a fost frig. Sper că nu m-am îmbolnăvit.

EL: Prostii! N-ai nici pe dracu!

EA: (*Privește amețită în zare.*) Păsări!!! Sute de păsări vin spre noi! Apără-mă, iubitele! Vor să mă răpească și să mă ducă din nou pe pământ.

EL: (*Caută păsările pe care le vede ea.*) Nu-i nici o pasăre!

EA: Sunt vulturi carnivori! Vor să mă sfâșie, vor să mă înhațe! Nu mă lăsa, iubitele! Ține-mă în brațe! (*Se agață cu putere de brațele lui. El stă stângaci privind după vulturi.*) Nu-i lăsa să mă răpească! Eu vreau să rămân cu tine!

EL: (*Privește îngrozit în jur.*) Unde vezi tu vulturi? Aiurezi!

EA: Se apropie Împăratul!

EL: Ce împărat?

EA: Împăratul vulturilor! Vrea să discute cu tine. Te întreabă cu cât vrei să mă vinzi? Vrea să intru în haremul lui.

EL: (*Dezgustat.*) În haremul vulturului?!

EA: Al Împăratului! Mă dai? Mă dai tu pe mine, dragule? (*Plânge în brațele lui.*) Nu mă da! Nu vreau să plec cu el! Eu vreau să rămân cu tine! Ocrotește-mă! Salvează-mă! (*Țipă.*) M-a prins în gheare! (*Se zvârcolește.*) Lasă-mă! Nu vreau să fiu soție de vultur! Iubitule, salvează-mă! Mă ia cu el spre înalturi! Prinde-mă! Adu-mă înapoi pe scară!

EL: (*De-a dreptul intrat în panică.*) Ai înnebunit? Oh, ce mă fac acum cu o nevastă nebună? Părea întreagă la minte când am luat-o. M-am uitat bine la ea: să aibă mâinile și picioarele la locul lor, să aibă dantura în stare bună, să nu sufere de

diabet sau de inimă și să aibă capul pe umeri. Nu cumva o fi schizofrenică... Mi-a ascuns tot timpul adevărul! Când o apucau crizele se închidea, probabil, în baie și ieșea de acolo normală. Nevastă nebună îmi trebuie mie? Nu-mi era mie bine de unul singur? Acum trebuie să-i suport toată viața crizele de nebunie... Ah, dac-aș fi știut ce m-așteaptă! (*O zguduie puternic.*) Hai, gata, potolește-te!

EA: (*Scâncește.*) Pleacă singur! Împăratul m-a luat prizonieră. M-a înlănțuit pe stâncă, pradă păsărilor cerului. Fugi! Salvează-te! Acum vrea să se răzbune pe tine! Lasă-mă pe mine aici! Du-te! Ajungi la capăt și fără mine.

EL: Ei, cum fără tine?

EA: Pleacă! E spre binele tău!

EL: (*O crede.*) Vorbești serios?

EA: (*Suferind la despărțire.*) Du-te! Du-te!

EL: (*Se ridică să plece.*) Bine, dar ai grijă ce faci!

EA: (*Plângând.*) Drum bun, dragul meu! N-am să te uit niciodată!

EL: (*Face câțiva pași, se uită prudent după vulturi, apoi o privește pe ea peste umăr.*) Te iau la întoarcere. Tu fă-te bine până mă întorc. (*Face primul pas.*) A, era să uit! (*Se întoarce, ia geanta cu mâncare, scoate dinăuntru câteva farduri și i le răstoarnă în poală.*) Uite, în caz de ai nevoie. Ne vedem mai târziu! Pa! (*Pleacă.*)

EA: (*Rămâne agonizând pe scară.*)

EL: (*Merge singur mai departe.*) Asta-mi mai lipsea! Ce mă fac acum cu ea? S-o bag într-un ospiciu, m-ar costa o avere toată viața, că e încă tânără. A! O duc la maică-să! Să aibă ea grijă de ea, că ea a făcut-o nebună. Și dacă-și dă duhul? Soacră-mea, nu nevastă-mea. Atunci tot la mine vine. Nu, nu, mai bine o trimit la doctor să se facă bine. Dar se vindecă? N-aș zice. O știu eu pe nebuna aceea de la etajul șapte! E așa de când o știu. Atunci am să divorțez. Toată lumea va fi de acord cu mine că nu-mi pot continua viața cu o nebună în casă. Mie îmi trebuie o nevastă destoinică, una care să-mi facă de mâncare. Dar cine mă mai ia pe mine la vârsta asta?! De fapt, sănătos sunt, puternic sunt, aș putea spune că mai sunt

chipeș încă. De ce nu m-ar plăcea și pe mine cineva? Am văzut-o eu pe frumoșica aceea de la xerox! Se cam uită după mine! Da, și are niște... ciorapi foarte frumoși! Am văzut că-i plac bărbații maturi și hotărâți așa ca mine. Ce să-i placă la puștaniei de vârsta ei? Ei nu știu decât gece de piele și jocuri electronice. Pe când eu, om serios, cu experiență în căsnicie, știu să mă port cu o femeie. Îi duc și ei o floare o dată și o duc la cofetărie și gata! Orice puștoaică s-ar simți flatată să îi facă un om matur curte. Mai ales unul serios ca mine! O fi ea tinerică, dar am s-o oblig să învețe din mers. Eu țin la familie, respect instituția ce se numește căsnicie! Eu știu să respect femeia! Știu să o fac să se simtă femeie! Am s-o învăț tot ce am reușit s-o învăț și pe nevastă-mea că și ea era cu pluta la început. Noroc cu mine, zău! Păcat de ea! Atât de tânără și de slabă de înger! Ce-o fi pățit, biata de ea? Eu m-am purtat frumos cu ea. Am menajat-o, am ocrotit-o! Boala exista în ea, ascunsă, iar acum își arată colții. N-o să mă judece nimeni că aș fi eu de vină pentru boala ei. Ea mi-a spus "Du-te, du-te"! Dar cum s-o las aici, singură? Cum s-o las pradă vulturilor? Măcar până la capăt să ajungă... Ar fi nedrept din partea mea s-o abandonez pe drum... Da' ce? Și ea m-a lăsat să sufăr când m-am lovit așa de rău! Iar acum uite ce bolnav sunt! Tot din cauza ei! Las' să vadă și ea ce înseamnă să fii lăsat de izbeliște. (Merge mai departe plin de avânt.) Iar apune soarele... A mai trecut o zi... Și încă nu se vede capătul! (*Se simte ciudat, merge nesigur, ezitant.*) Totuși cum s-a las singură aici? Noaptea?! Ei îi este frică de lilieci. Poate îi este frică și de vulturi! (*Se uită în urmă.*) Nici n-o mai văd. Nu pot să mă întorc! Nu pot să renunț la drum când am ajuns deja atât de sus! Ea mi-a spus să merg până la capăt! Pentru ea trebuie să ajung! (*Ezită. Privește tot mai des în urmă.*) De fapt... fătuca aceea de la xerox e cam... nu știu cum pentru mine. Iar mă întorc la cartofi fierți? Nu! Mai bine la borș cu zarzavat! (*Se oprește. Stă cu fața în direcția de coborâre.*) Nu pot să fac asta! Ea mi-a zis să urc! Dacă mă întorc, aș dezamăgi-o. Eu, omul atât de hotărât, să renunț la poziția mea de acum pentru o femeie? Nu mă pot preta la un asemenea compromis! (*Continuă să urce.*) Nu! Nu pot s-o las aici! Ce suflet am și eu? Și așa mă acuză mereu că sunt

lipsit de tandrețe... (*Începe să coboare.*) Ba nu! Eu sunt bărbat! Eu trebuie să urc! Să urce și ea după mine dacă nu vrea să mă piardă! Da, da, să urce ea după mine! (Urcă din nou. Fluieră relaxat ca și cum nu s-ar gândi la nimic. Se întunecă din ce în ce. Puțin mai sus, pe scară, vede un punct întunecat.) Am ajuns la popas! Acum pot să dorm și să mănânc. Măine îmi continuu drumul. (*Urcă treptele spre punctul întunecat. Acolo e de fapt o femeie ghemuită care doarme. Se apropie totuși curios, dar reținut.*) Se pare că toți bărbații care se aventurează pe scară își abandonează nevestele pe drum. Păi dacă sunt atât de slabe și neputincioase! Niciodată nu își drămuiesc bine forțele și clachează când ți-e lumea mai dragă. Nu-i o scară ușor de urcat. E dificilă, dar ce știu ele?! Ele cred că tot ce zboară se mănâncă și toate scările sunt rulante. (*Vrea să treacă de femeia care doarme pe trepte. O privește de la distanță. Când o recunoaște, privește stupefiat în urmă. Vrea să spună ceva, dar e mut de uimire. Gesticulează ca și cum ar vrea să spună "Dar te-am lăsat acolo jos!". Ea se ridică și zâmbește fericită.*)

EA: Ah, iubitul! Știam că ai să cobori din nou la mine! Nu erai tu în stare să mă lași singură noaptea!

EL: Dar unde-s vulturii?!

EA: Care vulturi? (*Îi pune mâna pe frunte.*) Aiurezi, dragule! Ai temperatură! Ești bolnav, dar am eu grijă de tine, dragule! Sunt soția ta care te iubește!

EL: (*Se lasă mângâiat, dar e încă derutat cum a ajuns ea mai sus pe scară.*) Ți-e mai bine? Au plecat vulturii?

EA: (*Râde copilăroasă.*) Fără mine ești ca un pui fără ocrotire. Dar știam că ai să te întorci la mămica ta! (*Îl mângâie pe păr.*)

EL: Dar, totuși, cum ai ajuns aici?

EA: Vai, ce bolnăvior e puiul mamei! Ai uitat ce căutăm pe scară? Eu ți-am spus să-ți continui drumul, să nu stai pe loc din cauza unei răceli amărâte! Tu trebuie să mergi mai departe, doar e scara ta! Dar acum suntem din nou împreună, așteptăm zorii ca să plecăm din nou. Dormi, iubitul, în brațele mele! E cea mai frumoasă dovadă de dragoste pe care mi-ai făcut-o vreodată. Te-ai întors la mine ca să nu

---

mă părăsești. Ah, dragul meu, dragul meu! (*Îl ține în brațe ca pe un copil. Îl leagă.*) Ești obosit. Tu ai făcut un drum în plus întorcându-te pentru mine. Nu vreau să-ți fiu o povară, dar tu te-ai sacrificat pentru mine. Dormi! Eu am să-ți cânt. Am să te veghez până ce boala o să te lase în pace. (*Începe să fredoneze strângându-l posesiv în brațe.*)

“Hai vino iar în gara noastră mică
Privește-mă să vezi cât mi-e de frică
Iubește-mă și dă-mi curajul vieții
Sărută-mă s-alungi umbra tristeții.”

- Sfârșitul actului al doilea -

ACTUL AL TREILEA

*(El doarme comod în brațele ei. Ea e trează, sorbindu-l din ochi în timp ce doarme.
El face o mișcare.)*

EA: Bună dimineața, iubitule!

EL: *(Mârâie ceva în barbă.)*

EA: Astăzi e o zi frumoasă! Trezește-te și privește în fața ta! Niciodată scara nu mi s-a părut mai frumoasă. Privește-o cum se înalță mândră către ceruri, cum cotește lin pe după nori, cum țâșnește puternică spre lumină! Iar noi suntem pe scară, iubitule, suntem pe calea cea bună! Drumul nostru spre fericire! Drumul nostru spre paradis! Nici Parisul nu m-ar fi făcut mai fericită! Nici din turnul Eiffel nu vezi priveliști mai minunate! Nici din vârful muntelui nu respiri aer mai curat! Nici în hotelurile cele mai luxoase nu dormeai atât de bine ca în brațele mele! Ce idee fantastică ai avut, iubitule, să ne petrecem concediul pe o scară! Nici prin gând nu mi-a trecut o idee atât de originală! Tu ești soțul meu și sunt mândru de inteligența ta sclipitoare! Toată lumea pleacă la Paris în vacanță! E demodat! Uită-te la noi ce fericiți suntem aici, atârnați între cer și pământ! Ne îndreptăm furtunos spre al nouălea cer, dacă nu cumva am și ajuns acolo!

EL: Mda, mda! *(Somnoros.)* Și ce ziceai de... inteligența mea?

EA: Sunt atât de mândră că am un soț ca tine: deștept, inventiv, original și atât de modest! Și care, mai presus de orice, mă iubește atât de mult!

EL: *(Plictisit.)* Bine, bine.

EA: *(Zglobie.)* Azi sărbătorim! Micul dejun la pat pentru iubitul meu! Fără caș, fii liniștit! *(Îi întinde pachețelul cu mâncare.)*

EL: Și cafeaua?!

EA: *(Scuzându-se.)* Apă de ploaie dacă vrei. Cafeaua la întoarcere.

EL: (*Mofturos.*) Nu vreau apă de ploaie! Vreau apă de la robinet!

EA: (*Și mai jenată.*) Nu mai avem, dragule. E vina mea, iartă-mă. Am folosit-o ieri pe toată.

EL: (*A lehamite.*) Da, mi-aduc aminte!

EA: (*Veselă.*) Cum ai dormit?

EL: (*Îmbufnat.*) Incomod.

EA: (*Nelămurită.*) Incomod în brațele mele?

EL: Ești tare. Ești cam slabă.

EA: (*Ofensată.*) Eu?! Slabă?!

EL: Ar trebui să mai pui ceva pe tine. Femeile de vârsta ta arată a femei în toată regula.

EA: Eu vreau să mă păstrez suplă pentru tine. Să nu-ți fie rușine cu mine.

EL: Las' că nu mi-ar fi rușine nici dacă ai avea o sută de kile.

EA: (*Brusc întristată.*) Deci nu-ți pasă cum arăt...

EL: Oricum ai arăta, tot un kil de pudră îți pui pe față.

EA: (*Amintindu-și brusc, scoate trusa de machiaj și se aranjează în grabă.*)

EL: (*O vede.*) Ce-ți spuneam? Termină cu prostiile astea! Trebuie să pornim.

EA: (*Sare în picioare entuziastă.*) Eu sunt gata!

EL: (*Încearcă să se ridice leneș.*) Nu cumva e duminică azi?

EA: Cine mai știe ce zi e astăzi? Am pierdut noțiunea timpului. Uite, nici ceasul nu mi l-am luat. Am vrut să uităm de timp în vacanța asta. Suntem undeva în afara timpului și a spațiului. Ne ghidăm după soare. Poate că acolo, jos, acum am fi fost deja bătrâni, dar uită-te la noi în ce formă grozavă suntem: tineri și entuziaști!

EL: Nu, eu sunt încă bolnav! Lasă-mă să mai zăbovesc un pic în pat. (*Privește în sus.*) Aoleu, cât mai avem de mers!!!

EA: Hai, nu fi leneș!

EL: Uite că s-a stârnit și vântul! Vrei să mă îmbolnăvesc și mai tare?

EA: (*Îl alintă.*) Are mămica grijă de tine, alintătură mică! Uită-te la tine! Om în toată firea și te smiorcăi ca un bebeluș. Când mă uit la tine înțeleg de ce nu am făcut

noi copii. Nu aveam unul gata crescut în casă? Ce ne mai trebuie unul mic și hachișos? Îmi ajunge să te corcolesc pe tine toată ziua. Dacă aș fi avut un copil, ai fi crezut că te neglijez și mi-ai fi făcut zile fripte. Deși mi-aș dori atât de mult un copilaș...

EA: (*Pornește înainte fără tragere de inimă.*) Hai, nu vorbi de fleacuri. Copil ne trebuie nouă acum? Nu ne e bine așa, împreună, pe scară? Ce te-ai fi făcut cu un bebeluș acum în vacanță?

EA: Aș fi rămas cu el acasă.

EL: Păi sigur, și mi-aș fi stricat concediul cu scutece și biberoane.

EA: (*Umilă.*) Știi? Mai e timp să facem un copil. N-ar fi frumos să avem și noi unul? Tu te-ai duce cu el la stadion... Ce mândru vei fi când va pleca la armată!

EL: Lasă vrăjelile! Știu că vrei o fată.

EA: Nu, nu, uite, vreau un băiat ca să-ți fie ție drag. Să aibă cine purta numele tău mai departe.

EL: Să iasă un golan? Un hoț sau un criminal? Să umble prin baruri toată ziua și să pută a tutun? Să violeze vreo fată și-apoi s-o aducă în casa noastră? Să n-aud de băieți! Nu vezi cum sunt puștii de acum? Ehe, pe vremea mea nici nu crâcneam în fața unei fete. Acum uită-te la ei: în loc de bună ziua ei fac schimb de prezervative!

EA: (*Abținându-se să nu râdă.*) Ei, lasă, că nici tu n-ai fost ușă de biserică la vârsta lor!

EL: (*Revoltat.*) Ce știi tu cum am fost eu? Eu am respectat întotdeauna femeia! Am ocrotit-o și m-am uitat la ea ca la o sfântă.

EA: Care femeie?

EL: Femeia în general!

EA: Aaa, în general! (*Zâmbește ascuns.*)

EL: (*O surprinde zâmbind.*) De ce zâmbești? Mereu zâmbești când eu vorbesc serios. Ce-i de râs? De ce mă iei peste picior?

EA: N-am zâmbit, dragă, și s-a părut. O contracție de mușchi, probabil.

EL: Toată ziua ești cu gura până la urechi. Ce ești așa de veselă? Ce motiv ai să fii veselă?

EA: De ce să nu fiu veselă? Tânără sunt, fericită sunt... Ți-ar plăcea o atmosferă din aceea mohorâtă, doar să-ți tune și să-ți fulgere? Pot să ți-o creez, să știi, dar nu cred că o să-ți facă plăcere.

EL: Nu suport să te văd zâmbind. Ți bați joc de mine, asta e! Trebuie să zâmbești doar atunci când îți dau eu motiv să fii veselă.

EA: (*Supărată.*) Când îmi dai tu motiv să fiu veselă?

EL: (*Sobru.*) Când îți spun glume.

EA: Glumele tale sunt vechi și nesărate. Nu râde nimeni de ele. Nici măcar tu!

EL: Ba râd, pentru că sunt glume bune.

EA: Or fi fost ele bune când le-ai spus prima dată. Acum sunt depășite. Mai schimbă și tu repertoriul.

EL: Atunci de ce râzi când ți le spun?

EA: Râd ca să-ți fac ție plăcere. Ca să crezi că mă amuză.

EL: (*Îmbufnat îi întoarce spatele și mărește pasul.*) Femeie mincinoasă!

EA: (*Pe același ton.*) Bărbat demodat!

EL: (*Ironic.*) Sigur, ți-ai fi dorit un fante din ăla la patru ace și cu părul dat cu gel.

EA: De ce nu? Mi-ar fi plăcut să am un soț pedant, elegant, îngrijit...

EL: Un filfizon!

EA: ...care să-mi aducă flori măcar de ziua mea și să nu uite când e aniversarea căsătoriei.

EL: (*Indignat.*) Am uitat eu vreodată când e aniversarea căsătoriei?

EA: Nu o dată!

EL: Am uitat eu anul ăsta să sărbătoresc evenimentul?

EA: Anul ăsta nu, pentru că mai sunt două săptămâni până atunci!

EL: Păi vezi!? De ce vorbești fără să știi ce gândesc eu? Știam că mai sunt două săptămâni! Sau vrei să-ți spun "la mulți ani" în fiecare zi de-acum încolo?

EA: De ce nu? Nu merit să trăiesc ani mulți? Merit urări frumoase numai la sărbători?

Nu mi-ai mai făcut un compliment de nu știu când!

EL: Ce compliment ai vrea să-ți fac?

EA: Oricare. Că-ți place cum m-am îmbrăcat!

EL: (*Analizând-o dezgustat.*) N-aș zice...

EA: Că-ți place rujul meu cel nou!

EL: Ce culoare are?

EA: Că-ți place borșul de zarzavat!

EL: Ei, asta-i prea de tot!

EA: (*Implorând.*) Spune că-ți place ceva ce mi-a dat mama natură!

EL: Mai ai ceva de la mama natură?

EA: (*Se așează încăpățânată pe o treaptă.*) Nu mă mișc de-aici până nu-mi spui să-ți place ceva la mine!

EL: Tocmai acum ți-a venit? Hai, mișcă!

EA: Nici nu mă gândesc!

EL: N-aș putea să-ți spun, mai degrabă, ce nu-mi place la tine?

EA: Nu! Vreau ceva care să mă bucure. Fă-mă să zâmbesc! Dă-mi motiv să fiu veselă!

EL: (*Se gândește. O măsoară din cap până-n picioare.*) Cred că-mi place, totuși,... rujul tău!

EA: (*Dezamăgită.*) N-ai pic de imaginație. (*Se ridică și trece pe lângă el fără să-i dea nici o atenție.*)

EL: Dar zău că-mi place!

EA: Da, da, te cred.

EL: (*Aleargă după ea.*) Și rochia e frumoasă! E nouă?

EA: O am de când eram în liceu.

EL: Și încă îți mai vine?

EA: (*Nu-i dă atenție.*)

EL: Ei, hai, acum nu te bosumfla degeaba. Nu mă pricep la vorbe și gata!

EA: (*Disprețuitoare.*) Dar la ce te pricepi tu?

EL: *(Se înfurie.)* Asta-i bună! Dar cin' te crezi? Ce drept ai tu să mă judeci? N-ai dreptul să te superi pe mine așa. când îți arde ție.

(Se stârnește vântul care dezlănțuie o adevărată furtună. Sunt împiedicați să înainteze. El se oprește, ea nu. Vântul îl răsucește, îl amețește, îl dezorientează. Ajunge pe marginea scării și cade. Se agață de margine legănându-se în bătaia vântului. Strigă dar ea nu-l aude din cauza vântului.)

EL: Ajutoor! Hei, ajută-mă, nu mă lăsa aici!

EA: *(Înaintează cu greu prin vânt.)*

EL: *(Strigă. E cuprins de panică.)* Dar nu auzi, dragă, când te strig?

EA: *(Se oprește. Parcă aude ceva.)*

EL: Nu mă lăsa, dragă! Dă-mi o mână de ajutor! Zău că-mi place rujul tău!

EA: *(Privește peste umăr. Se sperie că nu îl mai vede.)* Unde ești?

EL: Aici jos, unde-ai vrea să fiu? Și dacă nu vii mai repede, am să fiu jos de tot!

EA: *(Caută o soluție pentru a-l salva.)* Ține-te bine! Acum te salvez!

EL: Mai repede că mi-au înghețat mâinile.

EA: E vântul prea puternic și mi-e teamă să nu cad și eu.

EL: Ce-ți pasă ție de vânt? Ridică-mă de aici!

EA: *(Se apleacă, îl apucă de haine, dar nu reușește să-l ridice.)* Ești prea greu! Încearcă și tu să te ridici, nu te baza doar pe mâinile mele. Nu mai am putere.

EL: Parcă te laudai că numai tu cari sacoșele pline de la piață. Hai, forță!

EA: *(Se chinuie. Vântul îi despletește părul. Începe să plângă.)* Nu pot! Vai de mine, ce mă fac? Dacă te pierd? Încearcă să rezisti! Mă duc după ajutoare!

EL: *(Urlă.)* Unde pleci, proasto? Până jos ai două zile de mers! Nu mă lăsa aici!

EA: Dar nu mai am putere să te ridic!

EL: Hai, străduiește-te, de ce ești nevasta mea?

EA: *(Ezită: să coboare sau să-l ajute? Îl trage de cămașă. Se smiorcăie neputincioasă.)* Nu pot! Să nu cazi! Să nu mă lași singură! Ce mă fac fără tine?

EL: (*Se ridică, într-un sfârșit, pe propriile puteri, ajutat totuși de ea. De fapt nu era mare scofală. Cade obosit pe trepte.*) Greu te mai miști! Femeia slabă ce ești! Dacă era după tine, mă lăsași să mă bălăngăn aici ca o pendulă. Nu ești în stare de nimic.

EA: Zi mersi că acum ești bine. Și... cu plăcere.

EL: Cu plăcere ce?

EA: E răspunsul la mulțumesc-ul tău.

EL: Nici nu ți-am mulțumit!

EA: Tocmai de aceea!

EL: Pentru ce să-ți mulțumesc? Aoleu, ce mă fac eu cu tine? Nu poate avea omul încredere în tine! Auzi minte: să cobori după ajutoare!

EA: (*Justificându-se umilă.*) Mă pierdusem de tot. Intrasem în panică.

EL: Și în loc să faci ceva practic, fugi! Drobul de sare! Cine să te ajute în pustietatea asta? Și pentru mintea asta șubredă mai vrei și mulțumiri? (*Vede o rană sângerândă la picior.*) Vaai! Mor, femeie, mor și tu stai ca o stană de piatră!

EA: (*Se apleacă grijulie să-i cerceteze rana.*) Vai ce rău te-ai lovit!

EL: (Satisfăcut de rana sa.) Uite, asta-i adevărata suferință! Ai mai văzut tu o astfel de rană?

EA: (*Scânțește.*) Curge sânge! Vai de mine!

EL: (*Demn.*) Da, e sângele meu. Știam că nu mă pot baza pe tine. Plec în vacanță relaxat ca tot omul și ba cad de pe scară, ba mă udă ploaia și răcesc, ba mor pentru o rană sângerândă! (*Cade teatral pe trepte.*) Uite, nici vlagă nu mai am în mine! Și totul doar din cauza ta! Nu mai bine rămâneam eu acasă? Am pierdut și meciul de aseară... Și asta numai ca să-ți fac ție pe plac! Să te scot în lume! Vezi câte fac eu pentru tine? Și tu cum îmi mulțumești? Te smiorcăi când vezi sânge și fugi după ajutoare când eu atârnam pe buza prăpastiei. Halal soție! Trebuia să-ți descopăr într-o zi adevărata față. Femeile sunt niște egoiste! Când fac, fac numai pentru ele!

EA: Decât să arunci cu vorbe, mai bine ți-ai pansa rana cu ceva!

EL: Lasă-mă să mor aici! Să curgă tot sângele și să scapi odată de mine! Tot vrei tu să-ți faci de cap cu vecinul de dedesubt! Te-ai plictisit de mine? Du-te! Lasă-mă aici! Îți redau libertatea! Îmi jertfesc sângele pe altarul acestei scări.

EA: (*Caută înfierbântată în geantă ceva să-l bandajeze, dar nu găsește nimic. Într-un final își rupe o bucată de rochie.*)

EL: (*Țâfnos.*) Lasă-mă, n-auzi? Sunt pe moarte! Nu mai ai ce-mi face. Nu m-ai ajutat atunci când am avut nevoie de tine! Ce vrei să dovedești prin asta acum?

EA: Îți pansez rana ca să nu mai curgă sângele și să poți merge.

EL: Unde să mai merg? (*Cu lehamite.*) Ce rost mai are? Ce farmec mai are acum? Continuă sau întoarce-te singură! Te vei simți mai bine fără mine. (*Ea îi pansează rana în ciuda protestelor lui.*) Mă doare! Sunt om, nu dulap, ce naiba? Umblă mai delicat cu piciorul meu. Încerci tu acum să dregi indiferența cu care mă tratezi, dar mie oricum mi-a sunat ceasul. Simt eu asta!

EA: Nu vorbi aiurea! Horoscopul tău pe săptămâna asta e de-a dreptul nemaipomenit! Spune că vei trece peste orice piedici și vei ajunge la culmea existenței tale. Vei descoperi cheia adevăratei fericiri. Trebuie să mergi înainte cu sau fără mine.

EL: (*Disprețuitor.*) Ho-ros-cop!!! Vorbe de ameițit mințile naivilor! Nu cumva ai fost și la țigancă înainte de a pleca la drum?!

EA: (*Foarte sobră.*) Râzi tu, râzi, dar să știi că mie mi-a fost prezisă călătoria asta!

EL: Nu zău!

EA: Am avut un vis premonitoriu!

EL: (*Plictisit.*) Ia mai termină cu prostiile astea!

EA: Am visat un drum foarte lat și șerpuit. Nu urca, nu era o scară, dar era o cale. Mă rătăcisem și căutam o direcție. Nu mai știam ce să fac: să continuu? Să mă întorc? Dar și înainte și înapoi mi se arăta aceeași priveliște mohorâtă: un orizont furtunos, tunând și fulgerând amenințător. Dar eu mergeam înainte până te-am întâlnit pe tine. Stăteai gânditor la o răscruce și te odihneai. Am rămas cu tine și te-am urmat, deși te îndreptai spre furtună. Fulgere și nori negri ne înconjurau iar tu mă țineai în brațe...

EL: Eh, vise! Să nu-ți mai pierzi vremea cu de-astea! Auzi, vise!

EA: Dar tu în ce crezi?

EL: În fapte, în date, în concret! În realitate! Mai urmărește și tu știrile, femeie, c-ai rămas în urmă! Tu încă mai trăiești în epoca mușchetarilor. Mai deschide și tu un ziar. Lasă dracului serialele de după amiază că nu înveți nimic din ele! Intrigi peste intrigi! Iar intriganta e întotdeauna o femeie rea! Fii și tu la curent cu actualitatea, cu lucrurile grave care ne presează! Dar ce? Te interesează pe tine chestiunile importante? Când te întâlnești cu o cucoană faci doar schimb de rețete de prăjituri - pe care, în paranteză fie spus, nu mi le faci niciodată - și îți etalezi ultimele bluze de mohair. Pierdere de vreme în stil feminin! Degeaba ai televizor în casă dacă nu te informezi. Femeie ignorantă! Oare ce te interesează pe tine?

EA: (*Savantă.*) Parapsihologia!

EL: (*Pufnind.*) Para - pleosc! Tot ce-ncepe cu "para" e o para-porcărie! Interesează-te și tu de ceva mai pământesc: politică, economie, (*Cu emfază.*) știință!

EA: Și parapsihologia e știință!

EL: Știință pe dracu! Vorbărie goală!

EA: Dar arta? Ce poți spune despre artă?

EL: (*Disprețuitor.*) Artă!!! La fel de "para" ca toate celelalte. Ești o ... ești o ... o parașută!

EA: Nimic nu-i mai frumos ca muzica, dansul, pictura, teatrul!

EL: Fleacuri trecătoare! Nu înveți nimic din ele, de-aia și trec așa de ușor! Ia spune, știi cât a urcat dolarul săptămâna asta?

EA: (*Distantă.*) Ce mă interesează pe mine asta?

EL: Păi cum să te intereseze pe tine așa ceva? Eu sunt creierul familiei! Eu sunt calculatorul casei! Ce știi tu? Tu ceri doar bani să-ți cumperi prostioare!

EA: Nu-ți cer nici un ban. Am și eu banii mei!

EL: Pe care-i risipești aiurea! Mai bine ți-ai cumpăra și tu o carte ca lumea să citești! Apropo, ce carte ai citit ultima oară?

EA: Nu te preocupa tu de lectura mea, că oricum citesc mai mult decât tine!

EL: Ce citești?

EA: Nu trebuie să-ți dau ție socoteală ce citesc în timpul liber.

EL: (*Insistent și răutăcios.*) Spune ultima carte și te las în pace!

EA: O carte de poezii!

EL: (*Pufnește batjocoritor.*) Hai că mă enervezi! Îți bați joc de mine? În loc să pierzi vremea citind poezii, mai bine pune mâna și fă niște clătite. Nu faci bunătați decât când îți vin rubedeniile în vizită. Mie nu-mi faci niciodată!

EA: (*Enervată.*) Ia mai taci și ia-o din loc! Îți merge gura ca o fofelniță!

EL: Nu pot să merg! Mă doare piciorul!

EA: Prostii! Nu te mai alinta!

EL: Ce-ți pasă ție de durerea mea? Vezi-ți de poezele tale. (*Se ridică, merge șchiopătând, face grimase de mare suferință.*) Dacă ar fi după tine, mi-ai face vânt în prăpastie. Puțin îți pasă ție dacă sufăr sau nu! Pot să mă arunc de aici și tot nu ți-ar păsa. (*Face un gest că vrea să se arunce în hău.*)

EA: Ei, hai, aruncă-te dacă n-ai ce face!

EL: Mă arunc, să știi! (*Ridică un picior peste golul de jos.*)

EA: (*Speriată.*) Stai!

EL: Spune că-ți pare rău!

EA: (*Agitată.*) Îmi pare rău!

EL: Spune-mi că mă iubești!

EA: (*Pe același ton.*) Te iubesc!

EL: Spune-mi că nu poți trăi fără mine!

EA: (*Docilă.*) De ce mă chinuiești așa? Dacă te arunci, mă arunc și eu! Dacă mi-ai cere-o, aș sări numai eu!

EL: (*Plictisit.*) Aiurea! De ce ai face-o? Tu, cu egoismul tău feroce?! Tu n-ai face nimic pentru mine!

EA: Ce-ai vrea să fac pentru tine?

EL: Tu nu ești în stare să te sacrifici pentru mine! Tu, care ziceai că ai vrea un copil! Tu n-ai grijă decât de firul de la ciorapi și de manichiură!

EA: (*Distrusă.*) Uită-te la mine cum am ajuns! Mi-am abandonat pantofii ca să merg în pas cu tine, să nu te țin pe loc! Am renunțat la bagaje - deși tot eu le căram - ca să nu-ți îngreuez ascensiunea! Te-am lăsat mereu pe tine înaintea! Mi-am lepădat ciorapii ca să poți repara scara - pe care tot n-ai reparat-o până la urmă! Mi-ai aruncat fardurile! Ți-am dat sandwichurile care mi se cuveneau!

EL: Ei, aș!

EA: Mi-am sfâșiat rochia cea mai dragă ca să te bandajez! Ți-am dat umbrela ca să nu te ude ploaia! Privește cum am ajuns! O epavă! Știu că ai vrut să mă abandonezi pe scară! Știu că m-ai crezut nebună! Dar cu toate astea iată-mă aici, urmându-te orbește fără să știu unde duce scara asta a ta! Mai am oare rezerve? Mai am oare ce rupe din mine ca să-ți dau ție? Ce mai vrei de la mine? Vrei să mă arunc de pe scară? O făc și pe asta!

EL: Ei, hai, nu exagera acum! Nu ți-am cerut nimic! Și nu fă tu socoteala care din noi a oferit mai mult celuilalt! Așteaptă să fac și eu bilanțul!

EA: (*Furioasă.*) Să nu cumva să îndrăznești să faci o astfel de comparație!

EL: (*Arogant.*) De ce? Ți-e teamă că balanța o să atârne mai greu la mine, nu? Ți-e teamă să nu fii în deficit! Femeie nerecunoscătoare! Mi-am pierdut vremea cu tine! Nu mi-ai mulțumit niciodată pentru ceea ce am făcut pentru tine!

EA: (*Dură.*) Ai vrea să-ți mulțumesc?!

EL: N-am nevoie de mulțumirile tale mincinoase! Ar trebui să fii dată ca exemplu negativ celor care vor să se mărite: fetelor, nu faceți ca ea!

EA: (*Din ce în ce mai furioasă.*) Fetelor, nu vă măritați!

EL: Nu lor trebuie să le spui asta, ci sărmanilor bărbați cărora le suciți mințile cu minciuni doar ca să vă ia! Bărbaților, mai bine puneți-vă singuri ștreangul de gât, decât să vă luați neveste!

EA: (*Cu ochii îngustați de furie.*) Ești diabolic! Deci asta crezi tu despre căsnicie! Să-ți fie rușine!

EL: (*Distant.*) I-auzi cine vorbește de rușine! Ingrato!

EA: (*Pornește furioasă în jos pe scară.*) Mitocanule! Drum bun și cale bătută!
(*Coboară.*)

EL: (*Arțagos.*) N-ai decât să pleci! Lasă-mă dracului în pace! Și să știi că televizorul color eu l-am luat, cu banii mei! Să nu te atingi de el, ai auzit?

EA: (*Cu ură.*) Ba primul lucru pe care o să-l fac, o să-l arunc de pe balcon. Țândări să se facă! Să faci borș cu televizorul tău!

EL: Tu vorbești?! Cât la sută din zi te uiți tu la serialele tale și cât mă uit eu la știri?
Hai, mai poți spune ceva?

EA: Când te întorci ai să-ți culegi pijamaua din stradă!

EL: (*Tăios.*) Dacă mă mai întorc!

EA: N-ai decât! O chem pe mama să se mute la mine! Apartamentul e al meu, că mama ne-a dat banii!

EL: Ce vorbești?! Cine l-a cumpărat? Eu și maică-mea!

EA: Cu banii de la mama mea!

EL: Puteai să stai tu cu banii în sân mult și bine, că dacă nu-l găseam eu de ocazie, ai fi dormit și acum pe-o bancă în parc!

EA: Acolo ai să dormi tu de-acum încolo!

EL: Mai bine dorm aici, pe scară, decât în același oraș cu tine!

EA: La naiba cu scara ta!

(Ea coboară și dispare din scenă. El urcă și dispare din scenă.)

- Sfârșitul actului al treilea -

ACTUL AL PATRULEA

Ea apare din stânga sus, coborând furioasă scara. El apare din dreapta jos, urcând plin de avânt. La mijloc, pe bucla scării, unul într-o parte, altul în cealaltă parte a buclei, se observă. Au același gest de uimire privind în urma lor, de unde veneau, știind că se despărțiseră demult. Nu-și dau aparent nici o atenție, dar se opresc pe trepte.

EL: *(Cu spatele la ea.)* Cum ai dormit în noaptea asta?

EA: *(Îmbufnată.)* Foarte bine.

EL: *(Scoate din geanta care rămăsese la el trusa de machiaj și i-o întinde ei.)* Ia și te aranjează că arăți groaznic!

EA: *(Înțepată.)* Așa arăt eu: groaznic! Ce-ți pasă cum arăt? Sunt o tânără femeie groaznică! Arăt cum vreau! Vreau să arăt groaznic? Atunci arăt groaznic! S-o găsi vreun fraier să se uite la mine...

EL: *(Scoate din geantă un pachet de mâncare. Îl desface, îl analizează, apoi i-l întinde ei.)* Na, poate ți-o fi foame!

EA: Nu mi-e!

EL: Ia-l că e ultimul! Nu te încăpățâna degeaba că n-ai mâncat nimic în ultima vreme. Îți trebuie putere ca să urci!

EA: Eu nu urc! Eu cobor!

EL: Și la coborâre îți trebuie putere. Dacă amețești și cazi de pe scară?

EA: N-o fi mare pagubă!

(Câteva momente de liniște.)

EA: *(Aparent indiferentă.)* Te mai doare piciorul?

EL: (*Își amintește de rană. Botos și mofturos.*) Bineînțeles că... (*Se oprește.*) Nu, nu mă mai doare deloc! Ha ha! Mi-a trecut! (*Scoate din buzunar fâșia de rochie.*) Uite, am păstrat asta, poate o coși la loc. E o rochie prea drăguță ca să o arunci!

EA: Aș, e veche!

EL: Știu, de când erai în liceu! Îți vine bine, să știi!

EA: Da' de unde! Am mai lărgit-o la cusături ca să mă-ncapă.

EL: (*O privește pe furis.*) Știi? Poți să păstrezi televizorul color!

EA: Ce să fac cu el?

EL: Să urmărești filmele care-ți plac. Eu pot urmări știrile la radio dacă vreau sau pot citi ziarele! Am de unde mă informa. Dar tu? Tu unde să vezi filmele? N-aș suporta să te văd stând ciorchine la raionul de televizoare împreună cu toate vânzătoarele din magazin.

EA: Nu mă mai uit la filme!

EL: Cum așa?

EA: Mă dedic artei!

EL: Ce spui?!

EA: (*Patetică.*) Vreau să devin o mare poetă! Am primit un semn ceresc! Mi s-a spus cândva "deocamdată nu", dar acum e momentul! Cerurile mi-au spus că da! Acum e șansa vieții mele!

EL: Și ce-ai să faci?

EA: Am să-mi sacrific viața personală, timpul liber, chiar orele de odihnă pentru a scrie!

EL: Te simți așa de inspirată? Așa, dintr-o dată?

EA: Toți marii poeți au fost niște boemi. Acum și eu sunt o boemă. Tocmai mi-am jertfit fericirea conjugală pe altarul poeziei!

EL: (*Indignat.*) Adică renunți la mine pentru a scrie poezii?

EA: (*Superioară.*) Întocmai!

EL: Și cu mine cum rămâne?

EA: Urcă scara și vezi ce te așteaptă! Nu asta vroiai?

EL: Ba da! Și-am să ajung!

EA: Tocmai! Tu asta ai să faci! Ai să alergi toată viața după cai verzi! Nu există nici un capăt! Mergem de trei zile și parcă ne învârtim în cerc. Scara asta e fără sfârșit! Iar eu, proasta, mă iau după tine și mă azvârl în necunoscut.

EL: (*Convins.*) Ba sigur ajunge undeva!

EA: Pe naiba!

EL: Am să-ți demonstrez că ajunge! Mâine sigur ajungem undeva!

EA: Nu e cazul să spui "ajungem" pentru că eu nu merg nicăieri! Adică nu în sus. Mă duc acasă să-mi încep creația!

EL: (*Ordonă.*) Ba ai să vii cu mine!

EA: Nici nu mă gândesc! Păstrează-ți sandwichul. Ai drum lung de făcut!

EL: Nu mai e mult, pun pariu!

EA: S-o crezi tu!

EL: Vino cu mine!

EA: Nu vin!

EL: Ești încă soția mea și faci cum îți spun!

EA: Oi fi eu soția ta - încă! - dar nu mai am de gând să fac sluş în fața ta! Sunt o femeie puternică, groaznică și talentată! Mă aplec în fața singurului meu stăpân: poezia!

EL: Dar eu sunt muza ta poetică! Mi-ai dedicat și mie o strofă, ai uitat?

EA: Poezia aceea a fost scrisă într-o etapă a vieții mele de care nu mai vreau să-mi amintesc. Adevărata mea viață abia acum începe! Mă arunc plină de viață în calea împlinirii mele artistice!

EL: Hai cu mine până la capăt și pe urmă te întorci... ne întoarcem și tu te dedici poeziei.

EA: Ipocritule! Vrei să mă înhami din nou la căruță? Nu nu nu! Sunt un cal liber zburdând pe dealuri! Sunt o pasăre ce se înalță spre nemurire!

EL: (*Mai întâi nervos.*) Ba vii cu mine! (*Apoi se calmează brusc.*) Te rog eu!

EA: (*Îl privește stupefiată.*) Mă rogi?!

EL: Da, te rog să continui drumul alături de mine. La capăt ai să te hotărăști ce faci cu poezia!

EA: (*Vrea să rămână dură, dar se înmoaie încetul cu-ncetul. Începe să zâmbească.*)
De ce vrei să merg și eu?

EL: Mi-e frică de unul singur. Azi noapte n-am închis un ochi.

EA: Și ție ți-e frică de lilieci?

EL: Nu de lilieci. De întuneric. Și am și rău de înălțime.

EA: (*Se apropie de el.*) Nici tu n-ai putut să dormi, pui mic? (*Îi cuprinde capul între mâini.*) Și eu m-am gândit numai la tine.

EL: (*Se ghemuiește în brațele ei și o strânge și el cu putere.*) Hai, mănâncă tu sandwichul ăsta!

EA: (*Îl rupe în două și-i dă și lui o bucată.*) Bine, uite, pentru tine am să mănânc o bucățică. Trebuie să prind putere la urcuș.

EL: Adică la coborâș!

EA: Nu, nu, urcăm!

EL: Ba coborâm. Trebuie să-ți așterni poeziile pe hârtie.

EA: Ba trebuie să ajungem la capăt!

EL: Poezia te cheamă! Trebuie să te apuci cât mai repede de scris. Inspirația nu vine oricând!

EA: Lasă poezia în pace! Nu-s în stare să leg două cuvinte!

EL: Ba faci versuri frumoase! “Și soarele pieri în zarea-albastră...”

EA:(*Nu-i vine a crede.*) Ai ținut minte prima mea poezie?!

EL: I-am compus și o melodie în timp ce încercam să adorm astă noapte.

EA: (*Fericită.*) Da?? Hai, cântă-mi-o, te rog!

EL: (*Sobru.*) “Și soarele pieri în zarea-albastră

Și noi stăteam pe scară rătăciți

Ah, unde este, vai, iubirea noastră?

Ah, unde-s anii noștri fericiți?”

(Melodia este aceeași de la cea pe care o cântase ea cu versurile "Hai vino iar în gara noastră mică...")

EA: *(Emoționată până la lacrimi.)* Ce voce frumoasă ai! Nu credeam că o să-mi aud vreodată propriile versuri puse pe o melodie atât de frumoasă!

EL: *(Făcând pe grozavul.)* Deh, mai cânt și eu câteodată, sub duș, dacă nu îndrăznesc prea mult spunând că ceea ce fac eu se numește cântat.

EA: Nu fi modest, dragule! Ai cântat superb! *(Sare în sus.)* Gata, plecarea! *(Privește în sus.)* Ai dreptate! Nu mai e mult! Parcă se și vede ceva acolo, nu ți se pare?

EL: *(Analizează atent punctul din depărtare.)* Da, da, să știi că se vede deja capătul! Ți-am spus că ajungem în curând!

EA: *(Tace zâmbind ca o fetiță cuminte.)* După tine, iubitele!

EL: *(Face doi pași înaintea ei, se oprește, se întoarce și-i întinde mâna.)* Hai! *(Ea îl prinde de mână și pășește alături de el, nici un pas mai în față sau mai în spate. Pare fericită.)*

(Urcă amândoi încet privind spre înălțimi. De la capătul de sus al scării se aud zgomote. Apar un bărbat și o femeie. El - îmbrăcat neglijent, umil, sub dominația femeii. Ea - elegantă, superioară, puternică, robustă.)

FEMEIA: *(Tăioasă.)* Ce mă fac eu cu tine, bărbate? Tu mă bagi în mormânt! Hai, mișcă odată!

BĂRBATUL: *(Gârbovit, temător, retrăgându-se din calea ei.)* Sunt obosit. N-am mai făcut popas de câteva zile!

FEMEIA: Ești bărbat, ce naiba? Îți trebuie atâta odihnă? Eu cum de rezist și sunt o biată femeie!

BĂRBATUL: *(E extenuat. Se prăbușește pe trepte.)* Nu mai pot!

FEMEIA: Dar să te uiți după femei mai poți, da? Împiedicatule! Nu pot face om din tine, oricât m-aș chinui! Și tocmai mie mi-a fost dat să te iau de bărbat! Parcă alții

---

nu s-ar mai fi găsit pe lume! (*Privește acuzator spre cer.*) De ce tocmai el, Doamne?

(*Ea și el se apropie curioși.*)

EA: (*Politicoasă.*) Bună ziua!

FEMEIA: (*Cu ciudă, cercetând-o din cap până-n picioare.*) Nu-i nici bună, nu-i nici ziuă!

EA: Se pare că avem același drum.

FEMEIA: Depinde de direcție!

EA: Urcăți sau coborâți?

FEMEIA: Din cauza porcului ăștia bătrân... coborâm! (*Îl lovește cu piciorul.*)

EA: (*Bucuroasă.*) Deci scara duce undeva!

FEMEIA: Duce, ca toate scările!

EA: (*Curioasă.*) Unde?

FEMEIA: Ce trebuie să-ți spun eu ție? Urcă și-ai să afli!

EA: (*Ofensată.*) Era doar o întrebare!

FEMEIA: Ai tot dreptul să întrebi.

EA: Și de ce coborâți?

FEMEIA: (*Plictisită., dându-i o palmă peste ceafă soțului său.*) Știi cine e porcul ăsta?

EA: (*Abținându-se să nu râdă.*) Bănuiesc că e soțul.

FEMEIA: (*Disprețuitoare.*) Da, consortul ales de bună voie și nesilită de nimeni.

EA: Aha!

FEMEIA: (*Înainte de a mai spune ceva, devine prudentă.*) Da' mata cine ești?

EA: El e soțul meu iar eu sunt soția lui! Suntem în concediu.

FEMEIA: În concediu aici? Alt loc nu v-ați găsit?

EA: Puteam merge și la Paris, desigur, dar iubitul meu (*Îl strânge posesivă de braț.*) a avut cea mai originală idee: să ne petrecem concediul pe scară. Nu-i așa că e original?

FEMEIA: (*Scârbită.*) Original pe dracu! Au mai avut și alții ideea asta! De exemplu tâmpitul ăsta! (*Își lovește bărbatul din nou.*) Și el m-a cărat după el pe scară și unde-am ajuns? To-ot coborâm! Cândva urcam și noi mână în mână ca doi porumbei, dar gata, s-au dus vremurile idilice! Așa pățești când te iei după bărbați!

EA: Dar de ce coborâți? V-ați certat și voi?

FEMEIA: Certat? Noi? Glumești! Tu nu știi povestea?

EA: (*Neștiutoare.*) Ce poveste?

FEMEIA: Cea cu mărul...

EA: (*Face o figură cum că înțelege.*) Aaa! Și voi?! (*Îl zguduie de braț pe soțul ei.*) I-auzi, dragă, cine-s dânșii!

FEMEIA: Uită-te la noi! O pereche lamentabilă! Cuplul în criză!

EA: (*Naivă.*) Treceți printr-o criză? Ce păcat!

FEMEIA: Nu, dragă. E mai mult decât o criză! E un catastrofal declin! Ce? Nu ne era nouă bine acolo sus? (*Arată cu capul spre cer.*) Eram o biată femeie neștiutoare plimbându-mă toată ziua printre pomi. Porcul ăsta ce crezi că făcea? Pândea lacom prin tufișuri făcând mai apoi pe sfântul. Nu știam, dragă, ce-i în mintea bărbaților că alții nu mai cunoscusem! Dar el - cât îl vezi de mic și de urât - avea poftă ascunse uitându-se la mine! Numai asta vede când privește o femeie. Într-o noapte l-am văzut îngropând ceva la rădăcina unui copac. Ai idee, dragă, ce ascundea, mârșavul? Un cotor!

EA: (*Nu înțelege.*) Aha!

FEMEIA: Un cotor de măr, nu înțelegi? El a mâncat primul din măr, nu eu! El mă pândea din ascunzișuri cercetându-mi fiecare părticică a trupului! ăsta-mi era dragul de el pe care a trebuit să mi-l iau de bărbat, că ne vorbea lumea pe la

spate. Adio paradis! Adio nemurire! Și numai din cauza lui! (*Îi mai dă o palmă peste ceafă.*) Hai, mișcă, avem drum lung la coborâre.

EA: Deci ați fost sus!

FEMEIA: (*Plictisită.*) Am fost.

EA: (*Nerăbdătoare.*) Și cum e?

FEMEIA: Cum să fie? Nu e nimic. Nu merită efortul. Ce? Voi acolo vă duceți? Nu-i decât reclama, că, de fapt, nu-i mare scofală, să știi!

EA: Și-i departe?

FEMEIA: (*Privește în sus, încercând să aprecieze distanța.*) Oho!

EA: (*Dezamăgită.*) Chiar așa de departe?

FEMEIA: Păi noi de acolo venim și tot coborâm de ... pe la crearea lumii încoace.

EA: (*Privindu-l acuzatoare pe soțul ei.*) Ai auzit? Nu putem ajunge niciodată acolo! (*Îi respinge brațul.*) M-ai păcălit! Scara ta nu duce nicăieri!

FEMEIA: Eu vă las ă vă rezolvați singuri problema. Hai, bărbate, nu lenevi! Mișcă la vale!

BĂRBATUL: (*Extenuat îi aruncă peste umăr câteva vorbe celuilalt bărbat.*) Ascultă-mă pe mine! Nu mai urcați, că nu merită!

FEMEIA: Tu să taci! Lasă-i să hotărască singuri asta! Nu toți sunt ca tine! (*Îi zâmbește complice celeilalte femei.*) Eu vă urez drum bun. Dar ascultă un sfat din partea unei femei cu experiență: lasă naibii scara că nu duce unde crezi. Caută un drum drept, fără suișuri, fără coborâșuri, că-i mai sigur! (*Bărbatul și Femeia coboară în continuare scara până ies din scenă.*)

(El și ea la o oarecare distanță pe scară, fără să se privească. Sunt amândoi bosumflați.)

EA: (*Tristă.*) Încă un concediu ratat...

EL: Și ai să dai vina tot pe mine, ca de obicei. Nu trebuia să te iei după mine dacă bănuiai că scara nu duce nicăieri.

EA: Eu am avut încredere în tine, dar tu m-ai amăgit. Nici tu nu știai unde duce, dar ai făcut pe grozavul. Recunoaște că nu știai!

EL: Ai văzut că nici ei nu știau unde urcă și totuși au urcat.

EA: Dar au fost izgoniți și apoi condamnați pe veșnicie la coborâre.

EL: Poate că noi suntem condamnați la urcuș. Undeva tot trebuie să ajungem!

EA: Nu merită urcușul dacă la capăt te așteaptă tot coborâșul! Mai bine ne-am întoarce acasă! Acolo nu avem prea multe trepte de urcat sau de coborât. Hai, poate mai prindem serialul de la miezul nopții!

EL: *(Tresare dintr-o dată luminat.)* Așa e! Și retrospectiva sportivă a săptămânii! Câtă dreptate ai, iubito! *(O prinde de mână și coboară amândoi în fugă. El se oprește brusc. Privește prudent în prăpastie.)* Mergem prea încet! Am o idee mai bună!

(Ținându-se de mână, sar în gol în partea din spate a scării unde spectatorii nu-i mai pot vedea. Se aude un "Aaaa" lung apoi "Buf" la aterizare. Apoi vocea ei plângăreață.)

EA: *(Numai vocea ei din spatele scării.)* Vai, dragă, mi s-a rupt o unghie!

- Sfârșit -